

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ГЕРМАНСЬКИХ МОВ ТА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКА КРЕДИТНО-ТРАНСФЕРНА СИСТЕМА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

освітній ступінь	<u>бакалавр</u>
галузь знань	<u>01 Освіта</u>
спеціальність	<u>014.02 Середня освіта (Мова і література (англійська))</u>
освітня програма	<u>Англійська мова, світова література та німецька мова</u>

- 1. Кваліфікація, що присвоюється**
Освітня кваліфікація: Бакалавр середньої освіти за спеціалізацією «Англійська мова, світова література та німецька мова».
- 2. Тривалість програми**
3 роки 10 місяців.
- 3. Кількість кредитів**
240 кредитів ЄКТС.
- 4. Рівень кваліфікації відповідно до Національної рамки кваліфікацій та Європейської рамки кваліфікацій**
FQ-ЕНЕА – перший цикл, QF-LLL – 6 рівень, НРК – 6 рівень.
- 5. Галузь знань**
01 Освіта/Педагогіка
- 6. Профіль програми**

Мета програми	
	Забезпечити комплексну підготовку фахівців з викладанням англійської мови, світової літератури та німецької мови таким чином, щоб бакалавр мав професійні знання та вмів застосовувати їх у своїй професійній діяльності вчителя середньої школи. Сформувати професійні лінгвістичні знання із всебічних і глибоких знань з вивчаємої мови, теоретичних основ мовознавства, основних процесів розвитку мовленнєвих явищ, розуміння процесів, що формують мову як систему. Фахову мовну підготовку забезпечить поглиблене вивчення літературного процесу, починаючи від літератури античності та завершуючи новітньою літературою Західної Європи та Америки.
Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за програмою	
	На навчання для здобуття ступеня бакалавра приймаються особи, які здобули повну загальну середню освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста або освітній ступінь бакалавра.
Характеристика програми	
1.	Предметна область / Мова і література (англійська), галузь знань – 01

	галузь знань	Освіта, спеціальність – 014 Середня освіта - Цикл загально-нормативних дисциплін (20 кредитів ЄКТС, 600 год); - Цикл професійно-нормативної, професійної та практичної підготовки (160 кредитів ЄКТС, 4800 год); - Цикл дисциплін вільного вибору (60 кредитів ЄКТС, 1800 год)
2.	Фокус програми: загальна/спеціальна	Основний фокус програми – підготовка вчителя іноземних мов (англійської та німецької) та світової літератури.
3.	Орієнтація програми	Освітньо-професійна
4.	Особливості програми	Програма передбачає необхідність практики (навчальної та виробничої), реалізація якої проходить в рамках програми, стажування за кордоном, участь у міжнародних програмах в рамках програми та самостійно, в освітянських програмах та ін., наявність мовних асистентів-іноземців з англійської та німецької мов (наприклад американського Корпусу Миру, німецького Гете інституту та ін.); програма студентської академічної мобільності.
Стиль та методика оцінювання		
1.	Підходи до викладання і навчання	Студентоцентроване навчання, самонавчання, проблемно-орієнтоване навчання, індивідуальні підходи. Лекції, семінари, практичні заняття в малих групах, самостійна робота на основі підручників та конспектів, консультації з викладачами, підготовка бакалаврської роботи.
2.	Система оцінювання	Накопичувальна бально-рейтингова система, що передбачає оцінювання студентів за усі види аудиторної та поза аудиторної навчальної

	діяльності, спрямовані на опанування навчального навантаження з освітньої програми; поточний контроль, поетапний, модульний, підсумковий контроль, кваліфікаційні экзамени, письмові, усні экзамени, тестування, есе, презентації, залік, курсова робота.
--	---

7. Структурна діаграма програми

Назва навчальної дисципліни/модуля або практики	Кількість кредитів ЄКТС	Кількість годин	Семестр
I. Цикл загальної підготовки			
Загальні нормативні дисципліни (15 кредитів, 6%)			
Філософія	5	150	2
Українська мова	5	150	1
Історія та культура України	5	150	1
Дисципліни вільного вибору студента (8 кредитів, 3%)			
Перелік дисциплін соціально-гуманітарного спрямування	4	120	3-8
Перелік дисциплін природничого та технічного спрямування	4	120	3-8
II. Цикл професійної та практичної підготовки			
Професійні нормативні дисципліни (90 кредити, 38%)			
Педагогіка	6	180	2
Психологія	6	180	1

Вступ до германської філології з основами наукових досліджень	4	120	1
Лінгвістика	8	240	2,8
Практичний курс англійської мови	23	690	1,2,3,4
Теоретична фонетика та історія англійської мови	4	120	5
Теоретична граматики англійської мови	4	120	6
Лексикологія та стилістика англійської мови	4	120	7
Методика навчання англійської мови	5	150	5
Теорія та історія світової літератури	20	600	1,2,3,5,7
Методика навчання літератури	4	120	4
Курсова робота з англійської мови з методикою навчання	1	30	6
Курсова робота зі світової літератури з методикою навчання	1	30	4
Ознайомча практика	3	90	2
Навчальна практика	6	180	4
Виробнича практика	15	450	6,7
Кваліфікаційна робота	6	180	8
Дисципліни вибору факультету (45 кредитів, 19%)			
Риторика	4	120	4
Лінгвістичний аналіз художнього тексту	4	120	8
Сучасні технології навчання на уроках іноземної мови	4	120	6
Латинська мова/Старослов'янська мова	3	90	3
Практичний курс німецької мови	18	540	3,4,5,6
Теоретичний курс німецької мови (фонетика, граматики, лексикологія, стилістика)	11	330	6,7,8

Курсова робота з німецької мови з методикою навчання	1	30	7
Дисципліни вільного вибору студента (52 кредити, 22%)			
Перелік дисциплін професійного спрямування	4	120	3-8
Перелік дисциплін за основною спеціальністю	28	840	3-8
Перелік дисциплін за другою спеціальністю	20	600	3-8

8. Форма навчання: денна.

9. Положення про оцінювання та шкала оцінок

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі «Положення про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень студентів в умовах ЄКТС» (рішення вченої ради ІДГУ від 02.03.2016 р., протокол №7). Основними формами контролю є поточний, проміжний (модульний) та підсумковий (залік, іспит). Оцінювання знань здійснюється за національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та переводиться у 100-бальну шкалу.

Сума балів	Оцінка за національною шкалою	
	екзамен	залік
90-100	відмінно	зараховано
80-89	добре	
65-79		
55-64	задовільно	
50-54		
30-49	незадовільно	не зараховано
1-29		

10.Форми атестації здобувачів

Атестація здійснюватиметься у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи та атестаційного екзамену зі спеціальності. З метою атестації здобувачів вищої освіти створюється Атестаційна комісія, діяльність якої регламентується «Положенням про порядок створення та організацію роботи Атестаційної комісії в ІДГУ» (рішення вченої ради ІДГУ від 26.02.2015 р., протокол №5). Атестаційний екзамен включає програмні питання, які визначають рівень засвоєння фахових компетентностей.

Кваліфікаційною роботою є робота бакалавра, що виконується на завершальному етапі здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти для встановлення відповідності набутих результатів навчання (компетентностей) вимогам стандартів вищої освіти. Вимоги до написання кваліфікаційних робіт, порядок її виконання та захисту визначено в «Положенні про кваліфікаційні роботи в ІДГУ» (рішення вченої ради ІДГУ від 26.11.2015 р., протокол №4). Деталізація вимог до кваліфікаційної роботи регламентується методичними рекомендаціями кафедри. Для запобігання академічного плагіату кваліфікаційні роботи розміщуються на електронному репозиторії вищого навчального закладу та проходять комп'ютерну перевірку на наявність плагіату.

11. Керівник програми чи еквівалентна посада

Гарант освітньої програми – кандидат філологічних наук, доцент
Олейнікова Галина Олександрівна

12. Професійні профілі випускників.

Первинною посадою для випускника, згідно з чинним Національним класифікатором професій України є викладання англійської, німецької мов і світової літератури у середньоосвітніх закладах.

Після закінчення навчання випускники спеціалізації «Середня освіта (Мова і література (англійська))» можуть працювати на іноземних, спільних та вітчизняних підприємствах на посадах:

- вчитель, викладач;
- перекладач;
- секретарь-референт;
- науковий співробітник;
- менеджер з міжнародних зв'язків;

- журналіст;
- керівник підрозділу міжнародних зв'язків у політичних, громадських організаціях;
- фахівець зі зв'язків з громадськістю і пресою;
- редактор міжнародних та вітчизняних видань;
- гід-перекладач;
- контент-менеджер.

13. **Доступ до подальшого навчання.**

Особа, яка здобула вищу освіту першого (бакалаврського) рівня, має право продовжити навчання за другим (магістерським) рівнем.

ІНФОРМАЦІЯ СТОСОВНО ОКРЕМИХ ОСВІТНІХ КОМПОНЕНТІВ

Загальні нормативні дисципліни

Філософія

1. КОД: ЗНД 1.01

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: другий

4. СЕМЕСТР: 2

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 5

6. ЛЕКТОР: доц. Запорожченко О. В.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: сприяння ґрунтовному ознайомленню студентів з історією розвитку філософії; роз'яснення основних актуальних проблем сучасної світової філософії; визначення основних етапів формування світової філософської думки; розвиток вміння самостійно робити філософський аналіз різних вчень, концепцій, ідей, порівнювати їх; розвиток вміння обґрунтовувати свою світоглядну позицію і філософські погляди, вміння відстоювати свої погляди в дискусії; виховання поваги до загальнолюдських цінностей, на яких ґрунтується розвиток людства; сприяння формуванню систематизованого світогляду і високої культури мислення .

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: специфіку філософії як особливого типу світогляду, її функції, завдання, проблемне поле; понятійно-термінологічний апарат курсу; основні напрямки філософії та історію їх виникнення; основних представників світової філософії та їх базові концепції та ідеї; особливості та проблематику філософських пошуків у кожному епоху розвитку людства; основні джерела філософських знань.

вміти: обґрунтовувати свою світоглядну позицію щодо важливості знань з основ філософії; порівнювати між собою різні філософські погляди, ідеї, концепції; аналізувати вплив соціокультурних чинників на формування філософських ідей, проблематику філософських пошуків; коректно використовувати філософські терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники, застосовувати філософські терміни для експлікації власної думки; здійснювати самостійний пошук інформації з використанням різноманітних ресурсів.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: Вступ до історії з основами наукових досліджень

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Філософія як форма суспільної свідомості. Структура, предмет і функції філософії. Стародавня філософія як зародок і колиска всіх наступних типів філософії. Основні

філософські поняття античної філософії. Нові умови розвитку філософії. Від політеїзму до монотеїзму. Релігійний характер філософських пошуків. Філософія епохи Відродження.

Представники європейської філософії Нового часу. Соціальні та антропологічні ідеї Нового часу та філософія Просвітництва. Загальна характеристика німецької класичної філософії, її представники. Марксистська філософія. Антропологічні напрямки в західній філософії. Проблема несвідомого та ірраціонального. Філософія людського існування (екзистенціалізм). Еволюція релігійної філософії. Сцієнтистські напрямки. Позитивізм та його різновиди. Структуралізм та модернізм в сучасній філософії.

Філософська думка Київської Русі. Києво-Могилянська академія як осередок розвитку філософії в Україні. Проблема людини у філософських роздумах Г.Сковороди. Проблема звільнення людини і нації у творах мислителів Кирило-Мефодіївського братства. Розробка антропологічного принципу та ідея суспільного прогресу у творчості Франка, Драгоманова, Грушевського та ін. Подальший розвиток філософської думки в Україні.

Буття як універсальна філософська категорія. Свідомість людини як духовний спосіб орієнтації її у реальності буття. Загальний зміст і форми пізнавальної діяльності. Істина як процес. Природні передумови, матеріальні та духовні засади людського життя. Суспільне виробництво, його архітектоніка. Економічна, соціальна, політична і духовна сфери життя людей. Соціальна структура суспільства. Суспільна свідомість. Проблема сенсу, цінності і самоцінності людського життя у духовному досвіді людства. Ідея цілісної людини як вираз сенсу людського життя. Свобода і гуманізм. Свобода і культура.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Історія філософії: підручник / А. К. Бичко, І. В. Бичко, В. Г. Табачковський. — К., 2001.
2. Огородник І. В. Історія філософської думки в Україні : навч. посібник /І. В. Огородник, В. В. Огородник. — К., 1999.
3. Філософія : навч. посібник / за ред. І. Ф. Надольного. — 5-е вид., випр. і доп. — К. 2005.
4. Федів Ю., Мозгова Н. Історія української філософії: навч. посібник / Ю. Федів, Н. Мозгова. — К., 2001.
5. Чижевський Д. Нариси з історії філософи в Україні / Д. Чижевський // Твори. В 4 т. / під заг. ред. В. Лісового. — К., 2005.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Українська мова

1. КОД: ЗНД 1.02

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший

4. СЕМЕСТР: 1

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 5

6. ЛЕКТОР: доц. Циганок І. Б.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: сформувати уявлення студентів про українську мову як систему одиниць різного рівня, що взаємодіють, поглибити знання першокурсників, набуті під час вивчення української мови за шкільною програмою, активізувати й удосконалити мовленнєві навички, культуру письма та усного спілкування. Одним із основних аспектів вивчення української мови є функціональний підхід, тому безпосередню увагу зосереджено на використанні студентами мовних засобів для формування досконалого мовлення.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: основні питання з лінгвістики, зокрема фонетики, фонології, лексикології, фразеології, лексикографії, граматики української мови, стилістики і культури української мови; різні аспекти ділового спілкування.

вміти: диференціювати мовні одиниці всіх мовних рівнів та здійснювати їх опис, правильно використовувати на письмі їх словоформи; розрізняти функціональні стилі української мови, спираючись на їхні ознаки;) грамотно писати тексти різних стилів; правильно писати документи різних видів, доречно використовуючи особливості документної мови.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. КОРЕКВІЗИТ: Вступ до спеціальності з основами наукових досліджень

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Українська мова серед інших мов світу. Фонетика. Класифікація звуків української мови. Орфографія, орфоепія, пунктуація української мови. Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія і фразеографія.

Словотвір і морфеміка української мови. Морфологія як вчення про частини мови. Іменник в українській мові. Прикметник в українській мові. Числівник в українській мові. Займенник в українській мові. Дієслово в українській мові. Незмінювані частини мови в українській мові. Синтаксис української мови. Словосполучення і просте речення. Складне речення. Пряма і непряма мова. Діалог. Заміна прямої мови непрямою. Цитати. Українська пунктуація.

Стилістика української мови. Мовний стиль як сукупність засобів, вибір яких зумовлюється змістом, метою та характером висловлювання. Науковий стиль. Публіцистичний стиль. Художній стиль. Розмовний стиль. Офіційно-діловий стиль. Епістолярний стиль. Конфесійний стиль.

Ділове мовлення і культура мови. Літературна мова як оброблена форма загальнонародної мови. Культура мови, культура мовлення. Комунікативні якості мови. Культура усного мовлення.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондар О.І., Карпенко Ю.О., Микитин-Дружинець М.Л. Сучасна українська мова. – К., 2006.
2. Сучасна українська літературна мова. Лексикологія. Фонетика / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Бондаренко. – К., 2010.
3. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Синтаксис / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Бондаренко. – К., 2010.
4. Український правопис. – К., 2010.
5. Делюсто М. С. Типологія говірок межиріччя Дністра і Дунаю. – Ізмаїл, 2012.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: залік.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Історія України та Української Культури

1. КОД: ЗНД 1.03

2.ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший

4. СЕМЕСТР: 1

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 5

6. ЛЕКТОР: доц. Дізанова А. В.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: сприяти формуванню у студентів знань щодо становлення і розвитку українського народу, його діяльності в соціально-економічній, духовній, політичній, державній, культурній сферах з давніх часів до сьогодення, взаємодії з іншими народами та державами; вмінь аналізувати економічні, соціальні, політичні, культурні явища й процеси, що відбувалися в Україні на різних етапах історичного розвитку.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати: сучасні методи історичного пізнання, історичний термінологічно-понятійний апарат; основні етапи історичного процесу та культурного розвитку на теренах України; специфіку політичного, соціального, економічного, культурного життя України на різних етапах історії, специфіку розвитку окремих регіонів України;

вміти: використовувати набуті знання в практичній діяльності; аналізувати історичні події, орієнтуватися в історичному просторі та часі, визначати причинно-наслідкові зв'язки, оцінювати роль суб'єктивних та об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах; давати оцінку пам'яткам вітчизняної та світової культури, співвідносити їх з історичними періодами, самостійно поглиблювати знання у рамках

дисципліни шляхом пошуку й опрацювання нової інформації з використанням сучасних технічних засобів.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: Вступ до історії з основами наукових досліджень

КОРЕКВІЗИТ: Історія країн Центрально-Східної Європи

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Стародавня доба в історії України. Східні слов'яни. Проблема етногенезу та розселення слов'ян. Господарство та суспільний лад слов'ян. Антське царство та його політичне становище в IV-VI ст. н.е. Побут, культура і вірування слов'янських племен. Походження та основні етапи формування українського етносу.

Середньовічна держава Київська Русь. Галицько-Волинське князівство. Передумови утворення Київської Русі. Внутрішня та зовнішня політика перших руських князів. Соціально-економічний розвиток Київської держави в X - на початку XII ст. Політична система Київської Русі. Запровадження християнства. Етноніми «русичі», «руські люди» і «Україна». Галицько-Волинське князівство в другій половині XIII – першій половині XIV ст.

Українська національна революція середини XVII ст. Причини і характер, мета, рушійні сили революції. Проблеми періодизації. Б.Хмельницький. Становлення української козацької держави. Переяславська рада та договір з Московською державою 1654 р., його оцінка істориками. Березневі статті. Дипломатія Б.Хмельницького.

Українські гетьмани Ю.Хмельницький та І.Виговський. Гадацька угода. Переяславські статті 1659 р. Поділ України на Правобережну і Лівобережну. Соціально-економічні, політичні, демографічні наслідки революції.

Запорозька Січ в кінці XVII – XVIII ст. І.Сірко. Причини та наслідки ліквідації Запорозької Січі. Приєднання Росією Півдня України та його колонізація в др. пол. XVIII ст. Правобережна Україна та західноукраїнські землі у другій половині XVII ст. Гайдамацький рух. Коліївщина. Поділи Польщі (1772, 1793, 1795) та приєднання українських земель до Росії та Австрії.

Українські землі у складі Російської та Австрійської імперій (XIX – початок XX ст.) Початок українського національного відродження, історіографія проблеми. Кирило-Мефодіївське товариство. Т.Шевченко. Характер політики австрійського уряду щодо українців. Реформи Марії-Терезії та Йосифа II. Початок національного відродження в Галичині. «Руська трійця». Події революції 1849-1849 рр. на західноукраїнських землях.

Скасування кріпацтва. Реформи 60-70-х років XIX ст. Соціально-економічний розвиток у пореформений період. Національна політика російського царизму щодо українців. Український культурно-національний рух. Українофіли. Діяльність громад. Виникнення українських політичних товариств. Західноукраїнські землі. Москвофіли. Народовці. Зв'язки прогресивних діячів Галичини і Наддніпрянської України. Українське національне життя на Закарпатті та Буковині.

Розвиток капіталізму в промисловості та сільському господарстві, його особливості на поч. XX ст. Соціальне та національне гноблення українського народу. Діяльність українських національних партій. Україна в період революції 1905-1907 рр. Аграрна реформа П.Столипіна та її здійснення в Україні. Українські землі в роки Першої світової війни.

Українська революція 1917-1920 рр. Лютнева революція 1917 р. у Росії. Українська Центральна Рада. I і II Універсали. Генеральний Секретаріат. Жовтневий переворот у Петрограді. III Універсал. Проголошення УНР. IV Універсал. Проголошення незалежності УНР. Німецько-австрійський окупаційний режим. Гетьманський переворот. Зовнішня і внутрішня політика П.Скоропадського. Директорія. Внутрішня і зовнішня політика. Проголошення ЗУНР та її діяльність. Акт злуки УНР і ЗУНР.

Встановлення влади рад на початку 1919 року. Створення УСРР. «Воєнний комунізм». Боротьба з Денікіним. Варшавський договір 1920 року. Радянсько-польська війна. Ризький мир 1921 року. Поразка Української національно-демократичної революції. Основні уроки і здобутки української революції.

Україна у міжвоєнну добу (1921-1939). Україна в роки нової економічної політики 1921-1928 рр. Створення СРСР і Україна. Формування командно-адміністративної системи. Перехід до форсованої індустріалізації. Кооперування і колективізація. Перехід до прискореної колективізації. Голодомор 1932-1933 рр. Конституція УРСР 1937 р. «Розстріляне відродження». Соціально-економічне і політичне становище українських земель у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини.

Україна в Другій світовій війні (1939-1945 рр.) та післявоєнний період (1945-1954 рр.). Українська РСР у 1954-1991 рр. XX з'їзд КПРС і Україна. «Відлига». Лібералізація суспільно-політичного життя. Економічні реформи та їх наслідки. Зародження дисидентського руху. Україна в період загострення кризи радянської системи (1965-1985рр.).

Україна в умовах незалежності. Розгортання державотворчих процесів. Становлення владних структур. Економічні проблеми. Модель реформування економіки України. Соціальні трансформації. Міжнаціональні відносини в Україні. Конституція України. «Помаранчева революція». «Революція гідності». Основні напрямки зовнішньої політики. Культурне та духовне життя народу в незалежній Україні.

Наукове визначення поняття культура. Основні підходи до вивчення феномену культури в сучасній культурології (еволюціоністський, соціологічний, антропологічний, циклічний та ін.). Духовна та матеріальна культура. Світова та національна культура. Основні функції культури. Проблема періодизації української культури. Культурологічна думка України.

Витоки та передумови формування української культури. Розвиток матеріальної та духовної культури в кам'яну добу. Релігійні уявлення (магія, фетишизм, анімізм, тотемізм, мантика та ін.) первісних людей. Неолітична революція. Трипільська культура та її зв'язок з українською культурою. Особливості трипільського мистецтва. Кіммерійці.

Християнізація Русі та її значення для розвитку української культури. Формування соціальної структури та політичної влади. Церква як рушійна сила культурного розвитку Київської Русі. Загальна характеристика мистецтва Київської Русі (архітектура, літописання, музика, живопис та ін.). Монголо-татарська навала та її наслідки для культурного розвитку Русі. Історичне значення культури Київської Русі.

Інкorporація українських земель до складу Литви та Польщі. Умови розвитку національно-культурного і релігійного життя. Поява козацтва та його значення для розвитку української культури. Становлення української культури XIV - середина XVII ст. як синтез здобутків візантійської та західноєвропейської культур.

Передумови та причини розвитку бароко в Україні. Формування ідеологем «Київ - другий Єрусалим» та її значення для розвитку національної та релігійної самосвідомості.

Видатні вчені і діячі Києво-Могилянської академії. Григорій Сковорода, його філософське вчення.

Національне відродження в Україні (кінець XVIII - XIX ст.) Причини, передумови та періодизація українського національного відродження. Вплив ідей романтизму на українську культуру. Процес націоналізації української греко-католицької церкви. Кирило-Мефодіївське товариство та ідея єдності слов'янських народів. Тарас Шевченко - ідеолог модерної України.

Розвиток української культури в другій половині XIX - на початку XX ст. Роль І. Франка в національно-культурному русі. М. Грушевський і його роль у розвитку української національної культури. Вплив реалізму на розвиток українського мистецтва (література, театр, музика, живопис). Традиція та «модерн» в українській культурі кінця XIX - початку XX ст.

Культурний рух періоду Центральної Ради. Формування української національної школи. Національно-культурна політика Гетьманату. Створення української вищої школи. Українська Академія Наук. Д. Багалій, А. Кримський, В. Вернадський, М. Туган-Барановський. Видавнича справа. Преса. Театр. Автокефалія Української православної церкви. Політика «українізації» та її вплив на українську культуру 20-30-х років XX ст. Розвиток освіти та ліквідація неписьменності. Літературний процес та Хвильовий. Архітектура і образотворче мистецтво. Мистецька школа М. Бойчука. Образотворче мистецтво та музика Західної України. Сталінський терор та його наслідки для української культури.

Розвиток культури України під час Другої світової. Шестидесятники. Рух дисидентів та боротьба за національну культуру. Вплив Горбачовської перебудови на українську культуру. Національна культура в умовах зростання національно-культурної ідентичності. Національно-культурне відродження в Україні в середині 80-х – на початку 90-х рр. та його особливості. Проголошення незалежності України та його значення у формуванні національної самосвідомості українців та розвитку духовної культури.

Суперечливий характер культурного процесу в сучасних умовах. Сучасні здобутки української культури. Освіта та проблеми її реформування. Здобутки та проблеми української науки. Розвиток літератури. Повернення творів «заборонених» письменників. Українське кіномистецтво. Телебачення. Театр. Музика. Українська культура в умовах постмодернізму.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бойко О.Д. Історія України. Навчальний посібник для ВНЗ. — К., 2010.
2. Лазарович М. В. Історія України : навч. посіб. / М. В. Лазарович. – 3-тє вид., стереотип. – К., 2013.
3. Мицик Ю., Бажан О. Історія України. – К.: Кліо, 2015.
4. Пальм Н. Д. Історія української культури : навч. посібник / Н. Д. Пальм, Т. Є. Гетало. – Харків : Вид-во ХНЕУ, 2013. – 296 с.
5. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький. – К. : Знання, 2007. – 680 с.
6. Хома І. Я. Історія української культури : навч. посібник / І. Я. Хома, А. О. Сова, Ж. В. Мина. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2013. – 356 с.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ: екзамен (1).

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Дисципліни професійної підготовки

Педагогіка

- 1. КОД:** ПНД 1.01
- 2. ТИП:** нормативний
- 3. РІК НАВЧАННЯ:** перший
- 4. СЕМЕСТР:** 2
- 5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС:** 6
- 6. ЛЕКТОР:** доц. Звєкова В, К.
- 7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:**

Завдання дисципліни: опанування студентами загальних основ педагогіки; засвоєння психолого-педагогічних та методичних основ організації й управління освітнім процесом у середньому загальноосвітньому закладі; формування та вдосконалення практичних вмінь і навичок застосування педагогічних знань у навчально-виховному процесі; розвиток педагогічного мислення, здатності до аналізу педагогічної дійсності; оволодіння майбутніми фахівцями елементами інноваційних технологій та здатністю впроваджувати їх у навчально-виховний процес; формування професійних якостей особистості, які дозволять успішно оволодівати майстерністю організації освітнього процесу в навчальному закладі, досягти високого рівня самоорганізації професійно-педагогічної діяльності.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: поняттєво-категорійний апарат курсу; сутність та складові процесу навчання; освітню систему в Україні; тенденції розвитку педагогіки як науки; загальні закономірності виховання, навчання та розвитку школяра; мету, зміст, принципи, методи і форми організації навчання та виховання в школі; сутність та особливості процесу навчання; зміст загальної середньої освіти та шляхи її модернізації; наукові підходи до класифікації педагогічних технологій; вимоги до вчителя сучасної школи;

вміти: педагогічно осмислювати та реалізовувати процес розвитку, виховання, навчання школяра та забезпечувати творчий підхід до педагогічної діяльності; грамотно оперувати поняттєво-категорійним апаратом курсу; аналізувати педагогічні ситуації з позицій сучасної педагогіки; діагностувати рівень власних знань, умінь і навичок з дисципліни; удосконалювати педагогічні здібності та вміння педагогічної техніки; виявляти власну педагогічну творчість у розв'язанні проблемних педагогічних ситуацій, які можуть виникнути в освітньому процесі; розробляти конспекти уроків та виховних заходів відносно зазначеної педагогічної технології; організовувати творчу інтелектуальну діяльність учня або колективу з метою формування ключових компетентностей; добирати відповідно до мети діяльності методи і форми навчання, виховання та соціалізації особистості.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: Психологія.

КОРЕКВІЗИТ: Основи педагогічної творчості. Інноваційні процеси в освіті

10. ЗМІСТ КУРСУ: Предмет і завдання педагогіки. Мета і завдання виховання. Система освіти в Україні. Розвиток, виховання й формування особистості. Вікова періодизація розвитку особистості. Предмет і завдання дидактики. Процес навчання в сучасній школі. Закономірності і принципи навчання. Зміст освіти. Методи навчання та форми організації навчального процесу. Контроль та оцінювання навчальних досягнень учнів. Сутність, структура та методи виховання. Сутність та структура процесу виховання. Загальні

методи виховання. Методи формування свідомості особистості. Методи організації діяльності й поведінки. Методи стимулювання діяльності й поведінки. Методи самовиховання й перевиховання особистості. Зміст та організація процесу виховання. Шляхи згуртування дитячого колективу. Робота вчителя з батьками школярів. Позакласна та позашкільна виховна робота. Технології ефективного навчання. Педагоги-новатори та авторські школи. Наукові основи управління закладами освіти, організація методичної роботи в школі.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Власова О.І. Педагогічна психологія- К.: Либідь, 2005
2. Головінський І. Педагогічна психологія- К.:, 2003
3. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики- К.:, 2002
4. Палеха Ю.І. Основы психологии та педагогіки- К.:, 2002
5. Степанов О.М. Основы психологии і педагогіки - К.:, 2006
6. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка. – К., 2001.
7. Фіцула М.М. Педагогіка. – К., 2000.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

15. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Психологія

1. КОД: ПНД 1.02

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший

4. СЕМЕСТР: 1

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 6

6. ЛЕКТОР: доц. Везенкова Г.І.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: формування цілісного уявлення про психіку, її рівні, психічні явища; засвоєння сутності психічних явищ, основних закономірностей психічних пізнавальних, емоційно-вольових процесів і станів та психологічних особливостей особистості і їх зв'язку з поведінкою та діяльністю людини; формування у студентів аналітико-синтетичного та аналітико-критичного типу мислення.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен

знати: сутність психічних явищ, як форм відображення дійсності; теорії та парадигми психічної детермінації поведінки та діяльності людини, функції несвідомого, підсвідомого, свідомості та мати цілісне уявлення про рівні психіки, структурні компоненти рівнів психіки, методи загальної психології, методологічні принципи та етапи наукового дослідження, психологічну структуру діяльності, види діяльності та форми її освоєння, психологічну структуру комунікативної діяльності, її значення у формуванні міжособистісних стосунків, структуру соціальних груп, їх види та методи вивчення, сутність психічних когнітивних процесів (відчуттів, сприймання, пам'яті, мислення і мови, уявлення, уваги), їх види та закономірності проявлення, сутність психічних емоційних процесів (емоційного тону, настрою, ситуативних емоцій, вищих почуттів, афекту) та їх оціночну і мотиваційну функції, сутність вольових процесів та їх роль у регуляції поведінки, психічні особливості людини (темперамент, характер, здібності).

вміти: охарактеризувати психічні явища як форми психічного відображення дійсності і регуляції поведінки та діяльності людини, аналізувати сучасні напрямки психологічної науки, застосувати отримані знання при аналізі та оцінці своєї поведінки і особистості та поведінки і особистості інших людей. класифікувати, характеризувати та застосувати методи психології, визначати роль психологічних знань у різних видах

професійної діяльності, у пізнанні себе та інших людей, аналізувати комунікативні дії, застосувати методи вивчення міжособистісних стосунків у групі, застосувати методи вивчення когнітивних процесів, застосувати методи вивчення емоційних процесів, застосувати методи вивчення вольових процесів, дати характеристику прояву особливостей темпераменту, характеру та здібностей у поведінці та різних видах діяльності людини.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. КОРЕКВІЗИТ: педагогіка

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальна психологія як наука.

Рівні та структура психіки. Методи загальної психології. Діяльність. Спілкування. Особистість. Визначення особистості в загальній психології. Розвиток і формування особистості. Соціальні та біологічні передумови розвитку особистості. Структура особистості. Соціальні групи. Міжособистісні взаємини і статус людини. Лідер і керівник групи.

Відчуття. Сприймання. Уявлення і пам'ять. Мислення і мовлення. Уява. Увага. Емоції і почуття. Воля. Темперамент. Психологічні характеристики темпераменту. Темперамент і індивідуальний стиль діяльності.

Характер. Поняття про характер. Біологічна та соціальна природа характеру. Структура характеру і його властивості. Механізми формування характеру.

Здібності. Поняття про здібності. Задатки і здібності. Здібності і діяльність. Види здібностей та їх класифікація. Рівні розвитку здібностей.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Власова О.І. Педагогічна психологія. – К.: Либідь, 2005.
2. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики. – К., 2002.
3. Палеха Ю.І. Основы психологии та педагогіки. – К., 2002.
4. Степанов О.М. Основы психологии і педагогіки. – К., 2006.
5. Дубравська Д.М. Основы психологии. – Львів, 2001.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Вступ до германської філології з основами наукових досліджень

1. КОД: 035

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший

4. СЕМЕСТР: 1;

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: Головіна Н.Б.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання: основними завданнями дисципліни є висвітлення історії германських племен і народів, вивчення загальноіндоєвропейських особливостей фонетики, морфології і лексики германських мов; характеристика закономірностей фонетичної, лексичної і граматичної будови давньогерманських і сучасних германських мов.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати: основні терміни і поняття, основні методи теоретичного вивчення давніх і сучасних германських мов; основні віхи історії германських племен і народностей, основні характеристики сучасних германських мов; будову та основні закономірності фонетичної, граматичної та лексичної підсистем давньогерманських мов.

вміти: орієнтуватися в дописемній та писемній історії давньогерманських племен і народів; аналізувати і порівнювати фонетичну, морфологічну та лексичну структуру індоєвропейських, давньогерманських і сучасних германських мов; працювати з давніми (зокрема готськими) текстами, а саме читати і перекладати їх за допомогою словника; працювати з обов'язковою і додатковою літературою з метою набуття і поліпшення навичок самостійної роботи за фахом; здійснювати самостійний пошук наукової інформації та писати реферати за темами дисципліни

8. СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9. НЕОБХІДНІ ОBOB"ЯЗКОВІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

-Пререквізит: основна іноземна мова

-Кореквізит: мовознавство, історія мови, лінгвокраїнознавство, теоретична фонетика, лексикологія, теоретична граматики.

10. ЗМІСТ МОДУЛЯ:

Сучасні германські мови та їх поширення на земній кулі.

Порівняльно-історичний метод (переваги та недоліки методу). Індоевропейська сім'я мов. Германська група мов: східно-північно-західно-германські мови (давні, сучасні).

Історія стародавніх германців.

Перші згадки про стародавніх германців. Германські племена та їх класифікації. Письмо у стародавніх германців (рунічне письмо, готський та латинський алфавіти).

Фонетичні особливості германських мов (консонантизм).

Наголос. Система індоєвропейських та германських приголосних. Перший пересув приголосних (Закон Грімма). Закон "satem-centum". Закон Вернера. Явище ротацізму. Винятки з закону Грімма та інші особливості приголосних. Другий пересув приголосних. Третій пересув приголосних.

Фонетичні особливості германських мов (вокалізм).

Система індоєвропейських та германських голосних. Германський "пересув" голосних. Аблаут (якісний, кількісний). Германське "переломлення" голосних. Умлаут.

Морфологічні особливості германських мов.

Морфологічна будова слова в індоєвропейських та германських мовах. Граматичні категорії дієслова. Сильні, слабкі, претерито-презентні та нестандартні дієслова. Граматичні категорії іменника. Сильний, слабкий та ізольовані типи відмінювання іменників. Прикметник та прислівник. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметника та прислівника. Види займенників. Відмінювання займенників. Види числівників. Відмінювання числівників. Прості та складені числівники.

Лексичні особливості германських мов.

Особливості словникового складу германських мов (загальноіндоевропейські, загальногерманські, ізольовані та запозичені слова). Мовна картина світу у давніх германців. Семантичні зміни в германській лексиці.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. *Арсеньєва М.Г., Балашова С.П., Берков В.П., Солов'єва Л.Н.* Введение в германскую филологию. – М.: Высшая школа, 1998. – 320 с.
2. *Жлуктенко Ю.О., Яворська Т.А.* Вступ до германського мовознавства. – К.: Вища школа, 1986. – 230 с.
3. *Левицький В.В., Кійко С.В.* Практикум до курсу “Вступ до германського мовознавства”. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 192 с.
4. *Левицький В.В.* Основи германістики – Вінниця: Нова книга, 2008. – 528 с.
5. *Хлебникова И.Б.* Введение в германскую филологию и историю английского языка. – М.: Высшая школа, 1996. – 184 с.
6. *Абрамсон М.Л., Кириллова А.А., Колесницкий Н.Ф.* История средних веков. – М.: Просвещение, 1986. – 576 с.
- . *Аракин В.Д.* История английского языка. – М.: Просвещение, 1985. – 255 с.
9. *Бурлак С.А., Старостин С.А.* Сравнительно-историческое языкознание. - М.: Академия, 2005. – 432 с.
10. *Вессен Э.* Скандинавские языки. – М.: Иностранная литература, 1949. – 167 с.
11. *Гамкрелидзе Т.В., Иванов В.И.* Индоевропейский язык и индоевропейцы (в 2-х т-х). – Тбилиси: Тбилисский университет, 1984. – 1328 с.
12. *Гухман М.М.* Готский язык. – М.: Изд-во лит. на иностр. яз., 1958. – 286 с.
13. *Жирмунский В.М.* Введение в сравнительно-историческое изучение германских языков. – М.-Л.: Наука, 1964. – 316 с.
14. *Жирмунский В.М.* Общее и германское языкознание. – Л.: Наука, 1976. – 695 с.
15. *Задорожний Б.М.* Порівняльна фонетика і морфологія готської мови. – Львів: ЛДУ, 1960. – 297 с.
16. *Иванова И.П., Чахоян Л.П.* История английского языка. – М.: Высшая школа, 1976. – 320 с.
17. *История средних веков (V-XV).* Хрестоматия. Ч. 1. – М.: Просвещение. – 302 с.
18. *Историко-типологическая морфология германских языков (Фономорфология. Парадигматика. Категории имени).* – М.: Наука, 1977. – 360 с.
19. *Кнабе Г.С.* Корнелий Тацит. – М.: Наука, 1981. – 207 с.
20. *Макаев Э.А.* Язык древнейших рунических надписей. – М.: Изд-во лит. на ин. яз., 1965. – 145 с.
21. *Мейе А.* Основные особенности германской группы языков. – М.: Изд-во лит. на иностр. яз., 1952. – 167 с.
22. *Ярцева В.Н.* Исторический синтаксис английского языка. – М.; Л., 1961.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекційні заняття, практичні заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: -Поточний контроль: (60%): усне опитування, завдання для практичних занять, рівневі завдання для модульної контрольної роботи, індивідуальні завдання.

-Підсумковий контроль:(40%, диференційований залік): підсумкова залікова комплексна контрольна робота (тестові завдання, теоретичні питання).

14.МОВА НАВЧАННЯ: українська

ЛІНГВІСТИКА

1. КОД: ПНД 1.01

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший, четвертий

4. СЕМЕСТР: 2, 8

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 8

6. ЛЕКТОР: доценти: Колесников А.О., Колесникова Л.В., Кольцун Н.М.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: розширити загальнолінгвістичну підготовку студента, систематизувати їх основні мовознавчі знання і навички лінгвістичного аналізу; ознайомити з основними напрямками, ідеями та проблемами сучасного мовознавства.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен

знати: предмет науки про мову, її місце в системі наук; основні етапи, напрями і школи в історії розвитку мовознавства; сучасний стан розгляду найважливіших проблем лінгвістики: природи та сутності мови, взаємозв'язку мови та мислення, функції мови та мовні ситуації у світі.

- *вміти:* орієнтуватися в головних напрямках мовознавства та провідних ідеях вітчизняних і зарубіжних лінгвістів;
- оцінювати персоніфіковану історію наукових шкіл і напрямів лінгвістики.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. КОРЕКВІЗИТ: Вступ до романської філології з основами наукових досліджень, практичний курс французької мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Ідеї та проблеми сучасної лінгвістики. Семіотичний аспект мовознавства. Мовознавство і семіотика. Поняття про знак і знакову систему мови. Типологія знаків. Структура знака. Специфіка мовного знаку. Своєрідність мови як знакової системи. Знаковість і одиниці мови. Мова і несловесні форми спілкування.

Мова і мислення. Проблема співвідношення мови і мислення. Психофізичні основи зв'язку мови і мислення. Внутрішнє мовлення і мислення. Роль мови у процесі пізнання.

Мова і мовлення. З історії вивчення проблеми мови і мовлення. Сучасні уявлення про співвідношення мови і мовлення. Комунікативна лінгвістика.

Когнітивна лінгвістика. Основні поняття і процеси.

Мова як система, її відкритість і динамізм. Системний характер мови. Парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями. Структура мови. Основні й проміжні рівні мови. Теорія ізоморфізму й ієрархії рівнів мови. Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Система і норма.

Фонологічна система мови. Фонологічні школи.

Граматична система мови. Граматичне значення. Граматичні категорії. Граматичні рівні. Лексико-семантична система мови.

Семіотика і лінгвосеміотика. Аспекти лінгвосеміотики: семантика, синтактика, прагматика.

Мова і суспільство. Сучасні теорії природи мови. Питання про природу та сутність мови. Сучасні концепції. Концепція ізоморфізму генетичного коду і природничої мови. Додекаедрна теорія мови. Енергіальна теорія мови. Теорія У. Матурани. Мова як адаптаційна система.

Соціолінгвістика як теорія про суспільну обумовленість мови, його соціальних функціях і типах; соціолінгвістика і мовне будівництво (мовна політика); психолінгвістика і етнолінгвістика як розділи соціолінгвістики. Соціальна природа мовної діяльності. Мова як соціально-історична норма, її варіантний і конкретно-реальний характер. Узус, літературна мова, стиль мови. Літературна мова як головна норма мови. Система стилів і мова художньої літератури. Соціальні спільності людей і соціальні типи мов: народність і її мова; нація і національна мова; полілінгвізм і мови міжнародного спілкування. Інтерлінгвістика.

Мова та історія. Розвиток мови й аспекти лінгвістики. Синхронія і діахронія. Зовнішні причини мовних змін.

Взаємодія мов і мовні контакти; соціальна обумовленість історії мови; мова і культура. Внутрішні закони історичних змін окремих ярусів і мови в цілому. Відносний характер прогресу в мові.

Лінгвокультурологія. Питання зв'язку мови і культури. Мова і мовна особистість.

Етнолінгвістика. Гіпотеза лінгвістичної відносності Е.Сепіра, Б.Л.Уорфа. Мовна картина світу.

Сучасна психолінгвістика, її проблематика і проблеми дослідження.

Класифікація мов світу. Генеалогічна класифікація мов. Індоевропейська сім'я мов. Питання про моногенез мов. Типологічна класифікація мов світу. Морфологічна характеристика мови.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кочерган М.П. Загальне мовознавство. – К., 2004.
2. Гируцкий А.А. Общее языкознание. Учебное пособие для студентов вузов. - Минск, 2001.
3. Ковалик І.І., Самійленко С.П. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичних учень. – К., 1985.
4. Семчинський С.В. Загальне мовознавство. – К., 1996.
5. Лингвистический энциклопедический словарь //Под ред. Ярцевой В.Н. – М.,1990.
6. Удовиченко Г.М. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичних учень. – К., 1980.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

ПРАКТИЧНИЙ КУРС АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1.НАЗВА: практичний курс англійської мови

1. КОД: ЗНД 1.01

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший, другий

4. СЕМЕСТР: 1-4

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 23

6.ЛЕКТОРИ: викладачі: Шиляєва Т.В., Слободяк С.І., Ткаченко Л.Х., доц.Вдовенко Т.О., доц.Олейнікова Г.О., доц., Четверікова О.Р., доц. Рябушко С.О.

7.РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти англійською мовою; використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для освоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; сучасні уявлення про методіку проведення експериментів у галузі лінгвістики, мовознавства; професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається. *У результаті вивчення модуля студент повинен*

знати: правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів; правила читання буквосполучень та слів; правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів речень; правила правопису окремих лексичних одиниць, правила побудови речень, правила вживання часових форм, основні граматичні конструкції, звороти мови; лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули.

вміти: сприймати монологічне та діалогічне мовлення викладача, студентів або носіїв мови; переказувати прочитаний (або прослуханий) текст, ставити запитання до тексту; робити монологічні повідомлення згідно з тематикою курсу; вести бесіду-діалог відповідно до програмної тематики; граматично правильно висловлювати думки з заданої теми у письмовій формі; перекладати тексти з англійської мови на українську та з української на англійську.

8.СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9.НЕОБХІДНІ ОБОВ'ЯЗКОВІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

-Пререквізит: іноземна мова

-Кореквізит: Теорфонетика, теорграматика, лексикологія, стилістика.

10.ЗМІСТ КУРСУ:

Фонетика, графіка, орфографія

1. Вимова та правопис.
2. Звук і буква. Співвідношення між орфоepією та орфографією.
3. Англійський алфавіт.
4. Орфографія та фонетична транскрипція.
5. Поняття про артикуляційну базу англійської мови. Відомості про роботу органів мовлення, які необхідні для правильної артикуляції англійських голосних та приголосних.
6. Типи складів у англійській мові.
7. Система англійських голосних. Довгі та короткі англійські голосні.
8. Співвідношення кількості та якості в англійських голосних.
9. Англійські дифтонги.
10. Система приголосних. Дзвінки та глухі приголосні. Палаталізація.
11. Основні випадки асиміляції англійських приголосних.
12. Основні правила читання англійських голосних.

13. Наголос. Зміна місця наголосу в слові.
14. Основні правила англійської орфографії..
15. Англійська інтонація, її компоненти та функції. Фразова інтонація та комунікативний тип речення.
16. Синтагма. Наголошені та ненаголошені елементи в синтагмі.
17. Складові інтонації
18. Інтонаційна шкала.
19. Ритм розмовної мови.
20. Інтонація складного речення
21. Інтонаційні моделі різних типів складносурядних речень.
22. Інтонаційні моделі діалогічної та монологічної мови.
23. 1.Складнопідрядні речення. Інтонаційні моделі різних типів складнопідрядних речень.
24. 2.Авторське мовлення.
25. 3.Сучасна англійська вимовна норма.

Граматика, морфологія

Частини мови.

1. Артикль (дефініція артиклю, види артиклів, вживання означеного та неозначеного артиклю, відсутність артиклю, відмінювання означеного та неозначеного артиклів).
2. Іменник (іменник в реченні, будова іменників, переклад складених іменників на українську мову)
3. Займенник (займенник в реченні, особові, зворотні,присвійні, вказівні, питальні, відносні,неозначені і заперечні займенники)
4. Числівник (кількісні та порядкові числівники)
5. Дієслово (дієслово в реченні, основні форми дієслова, часові форми дієслів в Simple, Continues, Perfect, Future, відмінювання допоміжних дієслів (have, be).
6. Множина незапозичених та запозичених іменників. Відмінювання іменників у множині. Іменники,що вживаються лише в однині або лише в множині.
7. Прикметник(прикметник у реченні, ступені порівняння прикметників, відмінювання прикметників).
8. Дієслово. Основні форми дієслова. Перехідні неперехідні дієслова.
9. Модальні дієслова.
10. Конструкція there is/are
11. Прислівник (прислівник в реченні, прислівники часу, способу дії, місця, займенникові прислівники).
12. Verbals: the Infinitive, the Gerund, the Participle I / II
13. Функції та звороти Verbals у реченні.
14. Вигуки. Класифікація й вживання вигуків.
15. Речення – як граматична та комунікативна одиниця. Складносурядні речення.
16. Сполучники сурядності. Сполучники підрядності.

Синтаксис

1. Види речень (розповідне, питальне, окличне).
2. Головні члени речення (підмет, присудок та його види,конгруенція між підметом та присудком).
3. Заперечення в простому реченні.
4. Другорядні члени речення (додаток, означення, обставини).
5. Порядок слів в простому реченні (розповідному, питальному, окличному). Місце заперечення в реченні.
6. Другорядні члени речення (додаток, означення, обставини).
7. Порядок слів в поширеному реченні (порядок слів з однорідними членами речення, порядок слів із складним присудком).
8. Порядок слів в реченні з конструкцією there is / are

9. Порядок слів у складносурядних реченнях.

10. 1. Додаткові підрядні речення.

11. 2. Підрядні речення причини.

12. 3. Підрядні речення часу.

13. 4. Підрядні речення мети.

14. 5. Означальні підрядні речення.

15. 6. Підрядні речення умови.

16. 7. Підрядні речення наслідку.

17. 8. Порівняльні речення.

18. 9. Допустові речення.

19. 10. Питальні речення в якості підрядних.

Тематика розмовних тем

1. Привітання та знайомство.

2. Я і моя сім'я. Родинне коло. Родове дерево. Біографія.

3. Пори року. Назви місяців, днів тижня. Частини доби. Дати. Час за годинником.

4. Сьогоднішня погода. Прогноз погоди.

5. Мій робочий день та вихідний. Розпорядок дня.

6. Хоббі. Молодь та її інтереси.

7. Моє навчання в університеті. Історія університету. Студентське життя.

8. Вивчення іноземних мов. На занятті.

9. Моя квартира та моя кімната. Студентський гуртожиток

10. Мій будинок. Типи будинків.

11. Життя в місті, в селі. Міський трафік. Визначні місця та історія рідного міста, села.

12. Світ професій. Чоловічі та жіночі професії. Плани на майбутнє. Вибір професії.

13. Вільний час та розваги. Театр. Театральні постановки. Похід у театр. Кіно. Фільми та їх жанри. Сучасна кіноіндустрія. Музика. Музикальні жанри та тенденції. Молодь та музика.

14. Свята та вихідні. Свята в Україні. Свята в Німеччині. Приватні вечірки.

15. Здоров'я. В аптеці. В поліклініці. В лікарні. Частини тіла та органи. Хвороби. Особиста гігієна. Здоровий спосіб життя. Шкідливі звички.

16. Їжа. Приготування їжі та рецепти. Продуктовий магазин. Продукти харчування. Традиційна українська та німецька кухня. В ресторані, в барі, в кафе.

17. Одяг та мода. В магазині. Відділи одягу, канцтоварів, сувенірів.

18. Зовнішність, частини тіла людини. Риси характеру. Види темпераменту. Мій друг, моя подруга.

19. Подорожі. види подорожей. Туризм. В туристичному бюро. В готелі.

20. Сфера послуг. Банк, пошта, телефонні комунікації. Приватні заклади обслуговування: пральня та хімчистка, перукарня, фотоательє, ремонтні майстерні.

21. Книга в житті людини. Книга як джерело знань. Літературні жанри. Мій улюблений письменник. Моя улюблена книга. Улюблені літературні твори. Письменники Англії, Америки, Нової Зеландії та України.

22. Сучасні засоби масової інформації та комунікації. Преса: газети, журнали, Інтернет-видання. Молодіжні журнали та газети. Радіо. Телебачення. Улюблена телепрограма.

23. Охорона навколишнього середовища. Міжнародні організації з охорони навколишнього середовища. Вплив навколишнього середовища на життя людини.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Аракин В.Д. Практический курс английского языка. 1 курс. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2007. – 536 с.

2. Янсон В., Свистун Л., Богатирьова С., Лежньов С. Практичний курс англійської мови для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Логос, 2002. – 368с.

3. Аракин В.Д. Практический курс английского языка. 2 курс. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2006. – 516 с.
4. Аракин В.Д. Практический курс английского языка. 3 курс. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2006. – 431 с.
5. Аракин В.Д. Практический курс английского языка. 4 курс. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2006. – 352 с.
6. Грамматика английского языка: пособие для студентов педагогических институтов и университетов / Под ред. В.Л. Каушанской. – 7-е изд. – М. – 2000. – 319с.
7. Сборник упражнений по грамматике английского языка: пособие для студентов педагогических институтов и университетов / Под ред. В.Л. Каушанской. – 7-е изд. – М. – 2000. – 319с.
8. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Набокова І.Ю., Фролова Є.І., Рябих М.В., Слюнін О.В., Пчеліна С.Л., Машенко С.Г., Зайда В.М. Практична граматики англійської мови з вправами: Посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти. Том 1. – Вінниця: Нова книга, 2006. – 276с.
9. Хоменко Е. Г. Грамматика англійської мови: Навч. Посіб. – К.: Знання-Прес, 2003. – 606 с.
10. Грамматика английского языка: Морфология. Синтаксис: Учебное пособие для студентов педагогических институтов и университетов / Н.А. Кобринина и др. – СПб.: Лениздат; Изд-во "Союз", 2001. – 469с.
11. Практикум з граматики англійської мови: Навчальний посібник для студентів 1 курсу факультетів іноземних мов, спеціальність "англійська мова" / В.Ю. Парашюк, Т.В. Савенко, Л.Ф. Грацюк. – Вінниця, НОВА КНИГА, 2003. – 296с.
12. Практическая фонетика английского языка. Нормативный курс: Учебник для факультетов английского языка пед. ин-тов / М.А. Соколова, К.П. Гинтовт и др. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1997. – 384с.
13. Vince M. Language Practice. Intermediate. – Macmillan, 2003. – 296p.
14. Murphy R. English Grammar in Use. – CUP, 2001. – 350p.
15. McCartney M. English Vocabulary in Use. – Cambridge University press, 2001.
16. Swan M. Practical English Usage. – OUP, 1998.

12. ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Форма навчання – кооперативна в малих групах (до 15 осіб) Практичні, індивідуальні заняття, самостійна робота.

Методи: аудіо-візуальний; комунікативний; груповий; текстуально-перекладний; граматики-перекладний.

13. МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

Поточний контроль: поточне усне опитування, поточні та модульні контрольні роботи, індивідуальні науково-дослідні завдання, тести поточного і підсумкового контролю відповідного рівня знань (70%).

Підсумковий контроль: тестовий екзамен (30%).

14. МОВА НАВЧАННЯ: англійська, українська.

ТЕОРЕТИЧНА ФОНЕТИКА ТА ІСТОРІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1. КОД: ЗНД 1.03

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: третій

4. СЕМЕСТР: 5

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: доц. Вдовенко Т.О., викладач Крюкова О.І.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти англійською мовою; використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для освоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; сучасні уявлення про методіку проведення експериментів у галузі лінгвістики, мовознавства; професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів; правила читання буквосполучень та слів; правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів речень; основні поняття і терміни фонетичної теорії, а також основні методи фонетичного дослідження; правила правопису окремих лексичних одиниць, правила побудови речень, правила вживання часових форм, основні граматичні конструкції, звороти мови; лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули, сучасні уявлення про національні та культурні особливості країн, мова яких вивчається; особливості граматичної будови сучасної англійської мови; особливості природи граматичних явищ та граматичних процесів сучасної англійської мови; основні поняття і терміни стилістики англійської мови, а також основні методи стилістичного дослідження художнього тексту; основні поняття та термінологію лексикології англійської мови, основні лінгвістичні теорії та праці видатних германістів, системно-структурні особливості сучасної англійської мови.

вміти: приєднувати нові знання до вже існуючих та застосовувати нові отримані знання під час самостійної та індивідуальної роботи з науковою та навчальною літературою; володіння інформаційно-комунікативними технологіями, методами класифікації, опису, спостереження; здатність застосовувати загально мовленнєві вміння й навички; сучасні уявлення про теоретико-методологічні принципи у галузі гуманітарних, світоглядних, власне професійних наук, оптимальний обсяг ідей, цінностей, уявлень, універсальні способи пізнання і практичної діяльності; здатність застосовувати фундаментальні знання в галузі філології, самостійно розв'язувати задачі і проблеми, а також оцінювати результати своєї діяльності; надавати правильну теоретичну інтерпретацію мовним явищам, працювати з науковою лінгвістичною літературою; використовувати теоретичні знання у практичному викладанні англійської мови; використовувати сучасні методи лінгвістичного аналізу для аналізу мовних явищ; аналізувати та інтерпретувати лексичні особливості сучасної англійської мови у всій повноті обсягу еволюції мовного процесу та їх розвитку в різні періоди історії англійської мови.

8. СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9. НЕОБХІДНІ ОBOB"ЯЗКОВІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

-Пререквізит: Практика усного та писемного мовлення

-Кореквізит: Лінгвістика

10.ЗМІСТ КУРСУ:

Теоретична фонетика

Зміст і основні питання курсу. Розділи фонетики. Компоненти фонетичної структури. Методи фонетичного дослідження. Зв'язок фонетики з іншими лінгвістичними науками. Теоретичне і практичне значення фонетики. Теорія фонем. Історія розвитку теорії фонем. Фонема як діалектична єдність трьох аспектів матеріального, функціонального та абстрагованого. Основні напрямки у поглядах на теорію фонем серед вітчизняних та зарубіжних мовознавців. Основні принципи утворення та класифікація голосних фонем (по стабільності артикуляції, відповідно до руху та положення язика в горизонтальній та вертикальній площинах, по положенню губ, по історичній довготі, по напруженості). Проблема дифтонгів. Співставлення англійських голосних та приголосних фонем з українськими та російськими. Редукція, її види (якісна, кількісна та нульова). Асиміляція, її види (щодо напрямку, ступеню уподібнення та часу її прояву. Акомодация. Елізія. Інтрюзія. Чергування голосних. Фонетична природа наголосу. Різні ступені наголосу; його види. Проблема дефініції інтонації. Визначення інтонації вітчизняними та зарубіжними мовознавцями. Компоненти інтонації (висота, фразовий наголос, темп, тембр, ритм). Функції інтонації. Інтонаційна група, її складові. Ядерні тони. Засоби графічного зображення інтонації. Стилїстичне вживання

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Карневская Е.Б. Практична фонетика англійської мови. – Минск: Симон, 2008. – 356 с.
2. Колыхалова О.А. Учитесь говорить по-английски. – М., 2000. – 232с.
3. Козуб Л. Практична фонетика англійської мови [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Л. Козуб. – Т. : Підручники і посібники, 2007. – 144 с.
4. Соколова М.А. Практическая фонетика английского языка. – М., 1996.
5. Better English pronunciation. – Cambridge: Cambridge University Press, 1998. – 150 p.
6. English Vocabulary in Use / М. Mc Carthy, F. O'Dell. – Cambridge U-ty Press, 2003. – 296 p.
7. Hancock M. English Pronunciation in Use. – Cambridge University press, 2003.
8. Macmillan Essential dictionary For learners of English – World English Corpus – 861 p.
9. New Headway Pronunciation Course: Intermediate. – Oxford: Oxford University Press, 2007. – 66 p.
10. O'Connor. Better English Pronunciation. – Cambridge: Cambridge University Press, 1999.
11. Redman S. English vocabulary in Use. – Cambridge University Press, 1997. – 135 p.
12. Test Your Pronunciation. – London: Longman Press, 2002. – 97 p.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Лекції, семінарські заняття, самостійна робота. Обговорення питань курсу з залученням термінологічного словника та покажчика дефініцій наукових понять;
- опрацювання схем та таблиць, колективний та індивідуальний аналіз питань;
- індивідуальна робота з картками, опрацювання схем;

- самоаналіз та взаємоаналіз відповідей (усних та письмових) на питання семінару;
- формування висновків, як результату власних та колективних спостережень за певними фонетичними явищами;
- огляд наукової літератури з подальшим її реферативним викладенням.

13.МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

- Поточний: усне та письмове опитування, розв'язання завдань тестового та змішаного типу, контроль знань за допомогою карток, таблиць, схем, вправ тощо. Підсумковий: виконання модульної контрольної роботи. (70%)
- Семестровий: Комплексний іспит з дисциплін: теоретична фонетика англійської мови (30%).

14.МОВА НАВЧАННЯ: англійська

Історія мови

Загальні питання історії англійської мови. Головні етапи розвитку англійської мови від 5 століття – періоду відокремлення англо-саксонських діалектів від континентального германського ареалу до кінця 17 століття. Головні проблеми фонетики в історії англійської мови. Частини мови. Головні проблеми фонетики в історії англійської мови від 12 століття до кінця 17 століття. Утвердження англійської мови як національної мови англійської держави та її експансії на інші континенти. Головні проблеми граматики в середньоанглійський період. Головні проблеми фонетики та граматики в сучасній англійській мові.

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Аракин В.Д. История английского языка. – М.: Просвещение, 1985. – 423 с.
2. Иванова И.П. История английского языка. – С.П., 2000. – 319 с.
3. Rastorguyeva T.A. A History of English. – М.:Высш. шк., 1983. – 314 р.
4. Verba L. Історія англійської мови. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. – 304 с.
5. Vince M. Language Practice. Intermediate. – Macmillan, 2003. – 296 p.
6. Swan M. Practical English Usage. – OUP, 1998.
7. Пыш В. History of the English language.- Л.: Просвещение, 1973. – 230 p.
8. Ильиш Б.А. История английского языка. – М.: Высш. шк., 1968. – 298 с.
9. Костюченко Ю.П. Історія англійської мови. – К.:Рад. шк., 1963. – 278 с.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13.МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

- Поточний: усне та письмове опитування, розв'язання завдань тестового та змішаного типу, контроль знань за допомогою карток, таблиць, схем, вправ тощо. Підсумковий: виконання модульної контрольної роботи (70%).
- Семестровий: Комплексний іспит з дисциплін: Історія та теоретична фонетика англійської мови (30%)

14.МОВА НАВЧАННЯ: англійська

1. КОД: ЗНД 1.03

2.ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: третій

4. СЕМЕСТР: 6

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: доц. Олейнікова Г.О.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета курсу з теоретичної граматики англійської мови полягає у формуванні знань студентів про будову граматичної підсистеми англійської мови та закономірності її функціонування у взаємодії з іншими одиницями мовної системи.

Основним завданням навчальної дисципліни є формування науково-професійних і професійно-методичних вмінь та навичок студентів:

- оволодіти основними принципами та закономірностями граматичної будови сучасної англійської мови в аспекті її структури та функціонування, класичним та сучасним підходам до аналізу мовних одиниць та явищ;
- розвинути у студентів науково-лінгвістичне мислення, уміння орієнтуватися у науковій лінгвістичній інформації;
- застосувати теоретичні положення граматики англійської мови на мовному та мовленнєвому матеріалі (коментувати, пояснювати та ілюструвати граматичні явища в різних текстах та різних сферах функціонування мови);
- ознайомити студентів з основними теоретичними положеннями про граматичну будову сучасної англійської мови з використанням сучасних лінгвістичних теорій;
- ввести студентів до розкриття найбільш важливих проблем сучасних досліджень стосовно будови та функціонування англійської мови;
- вміти на основі набутих знань з теоретичної граматики самостійно укладати дидактичний матеріал з англійської мови для проведення практичних занять (практичні вправи, схеми та граматичні таблиці для учнів загальноосвітніх шкіл);
- коректно вирішувати граматичні (лінгвістичні) задачі, рішення яких сприяє тренуванню професійних навичок вчителя: здібності самостійного мислення, швидкості реакції, самостійного планування відповіді;
- застосовувати знання про формальну, змістову структуру елементів та цілої граматичної підсистеми мови у взаємодії з іншими підсистемами мови;
- ефективно застосовувати методи аналізу граматичного матеріалу на мовленнєвому матеріалі, використовуючи на практиці набуті теоретичні знання.
- розвинути у студентів уміння використовувати знання з граматики мови в аналізі мовних явищ у практичному викладанні англійської мови;
- розвинути у студентів уміння працювати з науковою лінгвістичною літературою та знаходити інформацію, що може бути використана для аналізу мовних явищ та процесів у викладацькій практиці.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: особливості граматичної будови сучасної англійської мови; особливості природи граматичних явищ та граматичних процесів сучасної англійської мови; основні сучасні лінгвістичні теорії та підходи до аналізу мовних одиниць; основні методики граматико-лінгвістичного аналізу: дистрибутивний аналіз, трансформаційний аналіз, опозиційно-категоріальний аналіз, актомовленнєвий аналіз, дискурсивний аналіз.

вміти: на основі спостереження мовних фактів робити узагальнення про ті чи інші процеси сучасної англійської мови; надавати правильну теоретичну інтерпретацію мовним явищам; ілюструвати кожне теоретичне положення конкретними мовними прикладами; працювати з науковою лінгвістичною літературою; використовувати теоретичні знання у практичному викладанні англійської мови; використовувати сучасні методи лінгвістичного аналізу для аналізу мовних явищ.

8. СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9. НЕОБХІДНІ ОBOB'ЯЗKOBІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

- Пререквізит: Вступ до мовознавства, Вступ до германської філології, латинська мова, сучасна українська та англійська мови.
- Кореквізит: Загальне мовознавство, Лексикологія, Історія мови, Стилїстика, Інтерпретація художнього тексту, Теорія і практика перекладу, Основи комунікативної лінгвістики, Лінгвістична прагматика, Психолінгвістика, Інформатика.

10. ЗМІСТ МОДУЛЯ:

Морфологія сучасної англійської мови

Теоретична граматики – складова частина лінгвістики. Предмет та завдання теоретичної граматики. Зовнішній і внутрішній аспекти мови. Мова та мовлення. Форма та зміст лінгвістичних одиниць. Морфологія та синтаксис. Мова як система і структура. Лінгвістичні одиниці. Парадигматичні і синтагматичні відносини. Методи лінгвістичних досліджень. Загальні методи у лінгвістиці. Метод ІС, Т. Морфологія. Слово та морфема - базові одиниці морфологічного рівня. Класифікація морфем. Типи граматичних морфем. Граматична форма і граматична категорія слова. Граматичні класи слів (частини мови). Частини мови в англійській. Синтаксично дистрибутивна класифікація слів. Іменник. Граматичні ознаки іменника. Граматично-релевантна класифікація іменника. Граматичні коментарі іменника (число, відмінок, проблема категорії роду та проблема артикля). Дієслово. Граматичні ознаки дієслова. Категорії дієслова (час, спосіб, вид, стан, узгодження часів). Класифікації дієслів (формальна, функціональна, семантична, синтагматична).

Синтаксис сучасної англійської мови. Словосполучення, проблема визначення словосполучень. Іменникові і дієслівні словосполучення, формальні і семантичні варіанти. Речення - одиниця синтаксичного рівня. Проблема визначення рівня. Речення - предикативна одиниця. Структура речення. Семантична структура речення. Частини речення. Семантичні ролі. Пресупозиція, імплікація. Прагматичні типи речень. Речення - базова одиниця комунікації. Висловлювання - актуалізоване речення. Лінгвістика тексту. Текстові категорії. Текстові дейксемні маркери. Прагматика. Теорія речових актів. Основні положення прагмалінгвістики. Прагматика тексту. Класифікація речових актів. Дискурсивний аналіз. Принципи та функції дискурсу.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Блох М.Я. Теоретическая грамматика английского языка (на англ. яз.). М., 2000.
2. Блох М.Я. Теоретические основы грамматики. – М., 2004.
3. Вейхман Г.А. Новое в английской грамматике. – М., 1990.
4. Иванова И.Г., Бурлакова В.В., Почепцов Г.Г. Теоретическая грамматика современного английского языка (The structure of Modern English). – Л., 1981.
5. Иофик Л.Л., Чахоям Л.П., Поспелова Л.Г. Хрестоматия по теоретической грамматике английского языка (Readings in the Theory of English Grammar). – Л., 1981.
6. Мороховская Э.Я. Основы теоретической грамматики английского языка. – К., 1974.
7. Мороховская Э.Я. Практикум по теоретической грамматике (Theoretical Grammar Through Practice). – Л., 1973.
8. Pyish B.A. The Structure of Modern English. – L., 1971.

9. Khaimovich B.I., Rogovskaya B.I. A Course of English Grammar. – М., 1967.

10. Raevskaya N.N. Modern English Grammar. – К., 1967.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Лекції, семінарські заняття, самостійна робота. Обговорення питань курсу з залученням термінологічного словника та покажчика дефініцій наукових понять; опрацювання схем та таблиць, колективний та індивідуальний аналіз; індивідуальна робота з картками, опрацювання схем аналізу тексту; самоаналіз та взаємоаналіз відповідей (усних та письмових) на питання семінару; формування висновків, як результату власних та колективних спостережень за певними стилістичними явищами; огляд наукової літератури з подальшим її реферативним викладенням, робота в Інтернет.

13.МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

- Поточний: усне та письмове опитування, розв'язання завдань тестового та змішаного типу, контроль знань за допомогою карток, таблиць, схем, вправ тощо. Підсумковий: виконання модульної контрольної роботи.

- Семестровий: іспит.

14.МОВА НАВЧАННЯ: англійська

ЛЕКСИКОЛОГІЯ ТА СТИЛІСТИКА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1. КОД: ЗНД 1.03

2.ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: четвертий

4. СЕМЕСТР: 7

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: доц.. Сорока Т.В.,, доц. Олейнікова Г.О.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

ЛЕКСИКОЛОГІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Основною метою курсу лексикології є вироблення у студентів чіткої уяви про сучасний стан лексико-семантичної системи англійської мови та формування в них знань про закономірності шляхів розвитку та збагачення словникового складу.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати:

- сучасний стан розвитку словникового складу німецької мови у взаємодії з іншими підсистемами мови з урахуванням всіх ізоморфічних та аломорфічних явищ в рідній мові;
- основні поняття та термінологію лексикології англійської мови;
- основні лінгвістичні теорії та праці видатних германістів;
- шляхи збагачення словникового складу; типи зміни значення слова; словотвір; запозичення з інших мов;
- системно-структурні особливості сучасної англійської мови;

- розвивати у студентів самостійне критичне мислення, вміння викласти сутність проблеми, концепції теорії, дослідницької методики;
- навчити студентів професійно застосувати інструмент пізнання - найбільш ефективні методи аналізу лексичного та фразеологічного матеріалу, використовуючи на праці набуті теоретичні знання;

ВМІТИ:

- застосувати положення та поняття лексикології на мовному та мовленнєвому матеріалі (коментувати, пояснювати та ілюструвати лексикологічні явища в різних сферах функціонування мови);
- на семінарських заняттях з лексикології вирішуються лінгвістичні завдання, які сприяють тренуванню професійних навичок вчителя: здібності самостійного планування відповіді;
- аналізувати та інтерпретувати лексичні особливості сучасної англійської мови у всій повноті обсягу еволюції мовного процесу та їх розвитку в різні періоди історії англійської мови;
- орієнтуватися в сучасних лінгвістичних теоріях і працювати з науковою літературою з германського мовознавства;
- опрацьовувати англомовну наукову літературу;
- аналізувати фактичний мовний матеріал і використовувати сучасні методи лінгвістичних досліджень.

8. СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9. НЕОБХІДНІ ОBOB'ЯЗKOBІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

-Пререквізит: Філософія, Соціологія, Латинська мова, Вступ до германської філології, Мовознавство, Основна іноземна мова

-Кореквізит: Етимологія, Фонетика, Граматика, Стилїстика.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Лексикологія як мовознавча наука, яка вивчає словниковий склад мови та закономірності його розвитку. Зв'язок лексикології з іншими лінгвістичними дисциплінами. Шляхи збагачення словникового складу мови: семантична деривація, словотвір, запозичення утворення фразеологізмів. Слово та його характерні особливості. Вивчення слова. Різні види лексико-семантичних парадигм: полісемія, омонімія, синонімія антонімія. Семантика. Значення слова, основні типи значення слів. Семантична деривація. Словотвір та його засоби: деривація, суфіксація, префіксація, конверсія, звуконаслідування. Запозичення. Класифікація запозичених слів. Мовна семантика. Словосполучення та контекст. Сталі словосполучення. Фразеологія англійської мови. Основи англійської лексикографії.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Arnold I.V. The English Word. – М., 1986.
2. Ginsburg R.S., Khidekel S.S., Knyaseva G.Y., Sankin A.A. A Course in Modern English Lexicology. – М., 1979.
3. Антрушина Г.Б., Афанасьєва О.В., Морозова Н.Н. Лексикологія англійського язика: Учебник для студ. пед. ин-тов по спец. № 2103 «Иностр. яз.». – М.: Высшая школа, 1985.
4. Гороть Є.І. Лексикологія сучасної англійської мови: Збірник вправ. – К.: Либідь, 1996.

5. Кунин А.В. Курс фразеологии современного английского языка. – М.,1996.

6. Мостовий М.І. Лексикологія англійської мови. – Х., 1993.

7. Харитончик З.А. Лексикология английского языка. – Минск: Высшая школа, 1992.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Лекції, семінарські заняття, самостійна робота. Лекції із застосуванням прозірок, подання нового матеріалу; відпрацьовування його в вправах; компаративний аналіз; дискурсивний аналіз; обговорення питань курсу з залученням термінологічного словника та покажчика дефініцій наукових понять; самоаналіз та взаємоаналіз відповідей (усних та письмових) на питання семінару; формування висновків, як результату власних та колективних спостережень; огляд наукової літератури з подальшим її реферативним викладенням; робота в Інтернет.

13.МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

- Поточний: усне та письмове опитування, розв'язання завдань тестового та змішаного типу, контроль знань за допомогою карток, таблиць, схем, вправ тощо. Підсумковий: виконання модульної контрольної роботи.

- Семестровий: іспит.

14.МОВА НАВЧАННЯ: англійська

СТИЛІСТИКА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Метою викладання стилістики сучасної англійської мови є вироблення у студентів чіткої уяви про стилістику як мовознавчу дисципліну, яка охоплює три напрямки дослідження: стилістику мови, стилістику мовлення та стилістику тексту, кожний з яких має свої об'єкти детальнішого аналізу.

Завдання вивчення дисципліни:

- ознайомити студентів з сучасними дослідженнями за основними напрямками лінгвістичної стилістики у нашій країні та за її межами, з різноманітними методами стилістичних досліджень;

- розвиває вміння визначати та пояснювати явища, що характеризують як стилістичні;

- ознайомити студентів з понятійним апаратом стилістичної теорії, проблемами, концепціями, наявними у працях видатних вітчизняних та зарубіжних лінгвістів;

- розвивати у студентів самостійне критичне мислення, вміння розуміти і викласти сутність проблеми та теорії, знайти ефективний підхід до методики аналізу;

- навчити студентів застосовувати стилістичні засоби, вміти пояснювати і стилістичні явища та визначати їх стилістичні функції;

- допомогти студентам через узагальнення та усвідомлення зв'язків мовних одиниць і явищ свідомо опанувати мовленнєві закономірності з метою удосконалення практичного оволодіння мовою як засобом комунікації.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати:

- основні теоретичні положення, основні категорії та основні поняття стилістики; детальнішу характеристику кожному розділу стилістики; стилістика мови, стилістика мовлення, стилістика тексту; визначити їх предмет та завдання дослідження;

- визначення і вміти пояснити образ та образність, лексико-стилістичну парадигму, синтактико-стилістичну парадигму, стилістичні прийоми; значимість фонетичних, морфологічних та синтаксичних прийомів;

- явища вторинної номінації, засоби образності: метафора, метонімія, епітета, порівняння, перифраза;

- стилістичну значимість фонетичних та словотвірних явищ;

- лінгво-стилістичну характеристику художнього тексту; класифікацію текстів з різних позицій: комунікативно-прагматичної направленності, стилістичної направленності, типів висловлювання, композиційних форм та ін., вміти визначити їх стилістичну значимість;

вміти:

- ілюструвати кожне теоретичне положення мовними прикладами;
- визначати найбільш суттєві характеристики стилістичних явищ, стилістичних фігур;
- поєднувати теоретичні знання з використанням практичних завдань;
- аналізувати функціональні стилі з трьох позицій: соціально-комунікативної, екстралінгвістичної та лінгвістичної;
- знайти в текстах мовно-стилістичні засоби та визначити їх функції; пояснювати стилістичні функції мовних засобів за формою та змістом.

8. СПОСІБ НАВЧАННЯ: аудиторне

9. НЕОБХІДНІ ОBOB'ЯЗКОВІ ПОПЕРЕДНІ ТА СУПУТНІ МОДУЛІ:

-Пререквізит: Порівняльна лексикологія англійської та української мов, Основна іноземна мова, Лексикологія англійської мови

-Кореквізит: Лінгвістичний аналіз тексту.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальні питання стилістики англійської мови. Виразні засоби мови та стилістичні прийоми. Стилiстична диференціяція англійської мови. Фонетичні, лексичні та синтаксичні стилістичні прийоми. Основні стилістичні поняття: стиль, норма, текст, контекст, стилістична норма, усне, писемне мовлення, виразні засоби, образи та стилістичні прийоми. Загальні поняття про фонетичні, морфологічні, лексичні та синтаксичні виразні засоби мови.

Фонетичні, графічні виразні засоби і стилістичні прийоми та морфологічна стилістика. Головні проблеми фонетичної стилістики. Авторські фонетичні стилістичні засоби. Алітерація та асонанс. Рима та ритм у творі. Взаємодія графіки та звучання, пунктуація. Основні проблеми стилістичного аналізу графіки. Великі літери. Особливості шрифту. Графічна образність.

Стилiстична лексикологія. Слово та його значення. Денотативне та конотативне значення. Емоційна, оцінна, експресивна та стилістична складова конотації. Поєднання емоційної, експресивної, оцінної та стилістичної конотацій. Експресивність на рівні словотворення. Спеціальний літературний словник: терміни, поетичні слова, архаїзми, варваризми та неологізми. Загально-розмовна лексика. Спеціальна розмовна лексика: сленг, жаргонізми, професіональні слова, діалектні слова, вульгаризми.

Лексичні виразні засоби та стилістичні прийоми. Фігури кількості: гіпербола, мейозис (літота). Фігури якості: метонімія (синекдоха, перифраз, юфемізм), метафора (антономазія, персоніфікація, алегорія, епітет), іронія. Фігури контрасту: оксюморон, антитеза. Фігури тотожності: порівняння, використання синонімів. Зюгма, пан.

Лексико-синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми. Актуальне членування речення. Рівень тексту: план оповідача та план персонажа. Надфразова єдність та її різновиди, абзац. Фігури нерівності: клаймакс, антиклаймакс.

Синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми. Синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми англійської мови. Особливості побудови речення: еліптичні речення, апозіопезис, асиндетон. Риторичні запитання та парцельовані конструкції.

Різновиди функціональних стилів англійської мови. Особливості наукового стилю англійської мови. Характерні риси науково-популярного підстилю. Газетний стиль та його характерні риси. Стилiстичні риси мови газети. Особливості газетних заголовків. Розмовний (побутовий) стиль та його характерні стилістичні особливості. Компресія та надмірність у розмовному стилі. Проблема культури мовлення.

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Дубенко О.Ю. Порівняльна стилістика англійської та української мов. – Вінниця, НОВА КНИГА, 2005. – 224с.
2. Єфімов Л.П. Стилiстика англійської мови і дискурсивний аналіз. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. – 240с.
3. Мороховский А.Н. и др. Стилiстика английского языка. – Киев: Вища школа, 1991.
4. Разинкина Н.М. Функциональная стилістика английского языка. – М: Высшая школа, 1989.
5. Galperin I.R. Stylistics. – Moscow: Higher School, 1977. – 332p.
6. Kukharenko V.A. A Book of Practice in Stylistics. – Moscow: Higher School, 2003. – 159p.
7. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля. – К., 2006. -716с.

12.ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Лекції, семінарські заняття, самостійна робота. Обговорення питань курсу з залученням термінологічного словника та покажчика дефініцій наукових понять; опрацювання схем та таблиць, колективний та індивідуальний аналіз; індивідуальна робота з картками, опрацювання схем аналізу тексту; самоаналіз та взаємоаналіз відповідей (усних та письмових) на питання семінару; формування висновків, як результату власних та колективних спостережень за певними стилістичними явищами; огляд наукової літератури з подальшим її реферативним викладенням, робота в Інтернет.

13.МЕТОДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ:

- Поточний: усне та письмове опитування, розв'язання завдань тестового та змішаного типу, контроль знань за допомогою карток, таблиць, схем, вправ тощо. Підсумковий: виконання модульної контрольної роботи.
- Семестровий: іспит.

14.МОВА НАВЧАННЯ: англійська

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1. КОД:

3. ТИП: нормативний

4. РІК НАВЧАННЯ: третій

5. СЕМЕСТР: 5

6. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 5

7. ЛЕКТОР: доц. Рябушко С.О.

8. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: опанувати головними компонентами теорій сучасного навчання іноземних мов і культур у загальноосвітніх навчальних закладах і на цій основі навчити студентів використовувати теоретичні знання для вирішення практичних завдань; ознайомити студентів із сучасними тенденціями навчання ІМ і культур як у нашій країні, так і за кордоном, розкрити суть складових частин і засобів сучасної методики як науки; спрямувати студентів на творчий пошук під час практичної діяльності у школі; сформувати у студентів під час практичних занять професійно-методичні вміння, необхідні для плідної роботи в галузі навчання ІМ і культур; залучити майбутніх учителів до опрацювання спеціальної науково-методичної літератури, що має

стати джерелом постійної роботи над собою з метою удосконалення професійної компетентності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

Знати: системи мови та основні лінгвістичні і методичні категорії, а також культуру країни, мову якої він/вона викладає, її історію і сучасні проблеми розвитку, в тому числі проблеми зарубіжних однолітків учнів, з якими він/вона працює; основні положення загальноосвітньої концепції на певному етапі розвитку суспільства, державної загальноосвітньої політики, в тому числі і з ІМ; психологію особистості учня на різних етапах його розвитку, закономірності оволодіння ІМ і культур у навчальних умовах; основні вимоги, які висуваються суспільством і наукою до вчителя, його методичної майстерності та особистісних якостей; основні закономірності навчання ІМ і культур, а також зміст і специфіку усіх складників процесу навчання: цілі, зміст, методи, засоби навчання з точки зору їхнього історичного розвитку і сучасного стану.

Вміти: навчати учнів; організовувати позаурочну діяльність учнів; вести методичну роботу; працювати з батьками; реалізовувати навчально-наукову діяльність.

9. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання.

10. ПЕРЕКВІЗИТ: Іноземна мова (англійська), Педагогіка, Психологія, Мовознавство.

11. ЗМІСТ КУРСУ:

Зміст курсу відповідає основним розділам «Програми з методики навчання ІМ і культур у середніх навчальних закладах», орієнтований на підготовку вчителя іноземної мови, а також спрямований на формування у майбутніх учителів загальне уявлення про теорію навчання іноземних мов і культур як наукову галузь, про методичні засади формування в учнів іншомовної комунікативної компетентності, про закономірності організації та забезпечення процесу навчання іноземних мов і культур, про історію розвитку методики навчання іноземних мов як науки.

Матеріал курсу представлено таким чином:

1. Методика навчання іноземних мов і культур як наука (як навчальна дисципліна, як освітня технологія); методи дослідження в методиці навчання ІМ і культур; зв'язок методики з іншими науками (педагогіка, психологія, психолінгвістика, лінгвістика, література, соціологія, країнознавство (лінгвокраїнознавство), інформатика, кібернетика);

2. Система навчання ІМ і культур; підходи до навчання ІМ і культур (комунікативно-діяльнісний, компетентнісний, культурологічний та ін.); цілі, зміст, засоби, принципи, методи і технології навчання ІМ і культур;

3. Контроль у навчанні ІМ і культур; цілі, функції, види, засоби, форми контролю; вимоги до контролю; об'єкти, критерії і параметри контролю та оцінювання;

4. Методика формування мовленнєвих компетентностей (фонетичної, лексичної, граматичної, техніці письма і читання);

5. Методика формування мовленнєвих компетентностей (в аудіюванні, говорінні, читанні, письмі);

6. Методика формування іншомовної лінгвосціокультурної компетентності (цілі, етапи, засоби та ін.); контроль рівня сформованості лінгвосціокультурної компетентності;

7. Організація і забезпечення процесу формування іншомовної комунікативної компетентності в учнів загальноосвітніх навчальних закладів (планування, самостійна та позакласна робота з ІМ);

8. Особливості поглибленого навчання ІМ і культур у загальноосвітніх навчальних закладах;

9. Методи і технології навчання ІМ і культур в історичному аспекті.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н.Ф. Сам себе методист или советы изучающему иностранные языки. – К.: Фирма «ИНКОС», 2001. – 267 с.

2. Вишневський О.І. Методика навчання іноземних мов: навчальний посібник. – К.: Знання, 2011. – 206 с.

3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Борско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін. / за загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.

4. Настольная книга преподавателя иностранного языка: Справочн. пособие / Е.А. Маслыко, П.К. Бабинская, А.Ф. Будько и др. – Минск: Вышэйш. Школа, 2001. – 522 с.

5. Ніколаєва С.Ю. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): [навч. посібник]. – К.: Ленвіт, 2008. – 235 с.

6. Щукин А.Н. Лингводидактический энциклопедический словарь более 2000 единиц. – М.: Астрель: АСТ: Хранитель, 2007. – 746 с.

13. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ:

лекції, семінарські та лабораторні заняття, самостійна робота.

14. ФОРМИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

Поточний та підсумковий контроль здійснюється згідно «Положення про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень студентів в умовах ЄКТС» (рішення вченої ради ІДГУ від 02.03.2016 р., протокол № 7).

15. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Теорія та історія світової літератури

1. КОД:

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший, другий, третій, четвертий

4. СЕМЕСТР: 1, 2, 3, 5, 7

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 20

6. ЛЕКТОР: доц. Кіскін О.М.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: Формувати у студентів навички володіння базовими загальними знаннями з історії світової літератури, а також основними теоретичними поняттями, термінами, необхідними для розуміння літератури і культури в цілому, надати системні знання про унікальну природу словесного мистецтва, його основні функції, поетику і риторичку, роди і жанри, специфіку літературної творчості та історичний розвиток літературних форм і художньої свідомості; літературознавчий аналіз та витлумачення художнього тексту; навички роботи з науковою літературою, учбовими посібниками, словниками-довідниками.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен

знати: основне коло понять, категорій, дефініцій про літературу; головні її сфери, допоміжні та дотичні дисципліни, поетику слова літературного тексту/твору, вирізняти множинність його інтерпретацій; основні твори світової літератури, основні літературні напрями і течії; поняття про художню мову, віршування; наукові теорії визначних вітчизняних та зарубіжних дослідників щодо особливостей літературної теорії; наукові методи і школи; поняття про літературну творчість та літературний процесроди та види літератури.

вміти: володіти основними літературознавчими термінами, відрізняти особливості літератури серед інших видів мистецтв; розуміти специфіку літератури як мистецтва слова; розуміти його художню своєрідність; визначати особливості індивідуального авторського стилю; осягати твір у контексті розвитку культури; вміти визначити рід, вид, жанр літературного твору; охарактеризувати системи віршування; характеризувати літературний твір як естетичне явище у нерозривній єдності форми та змісту; використовувати навички аналізу художнього тексту; критично оцінювати прочитані твори; визначити основну проблематику, сюжет, композицію, систему образів,

зображувальні засоби мови; аналізувати художні твори в єдності змісту і форми; виявляти авторську позицію; використовувати відповідну термінологію та способи вираження дисципліни в усній та письмовій формах державною мовою; формувати свою читацьку культуру, підвищувати інтерес до читання та розширювати читацький досвід.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: історія світової літератури кожного з попередніх періодів, латинська мова.

КОРЕКВІЗИТ: світова історія, філософія, психологія, релігієзнавство, іноземні мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

7 історико-літературних періодів, кожний з яких має чіткі хронологічні межі і закріплюється за певним семестром:

- 1) Література античності, європейського Середньовіччя і Відродження;
- 2) Література XVII-XVIIIст. (бароко, класицизм, Просвітництво);
- 3) Література романтизму;
- 4) Література реалізму;
- 5) Література межі XIX-XX ст.;
- 6) Література початку XX ст.;
- 7) Література другої половини XX ст.

Культурно-історичні особливості кожної епохи; філософська парадигма світовідчуття; провідні напрями, стильові течії і жанри у літературному процесі епохи.

Епічна творчість давніх європейських народів, творчість найвидатніших письменників і поетів кожної доби, їх художній доробок.

Критичні та літературознавчі праці кожного історико-літературного періоду, зіставний аналіз літературно-художніх явищ.

Дослідження з великою складовою комунікативних та міжособистісних навичок рідною та іноземною мовами.

Інтертекстуальні зв'язки національних літератур.

Міждисциплінарні зв'язки, зокрема відображення літературних процесів у культурі (філософії, релігії, мистецтві тощо).

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галич. О. Теорія літератури / О.Галич, В Назарець, Є. Васил*єв: за наук. ред. О. Галича. – К.: Либідь, 2001. – 488 с.
2. Безпечний І. Теорія літератури / І. Безпечний. К.: Просвіта, 2009. – 388 с.
3. Іванішин В.П. Нариси з теорії літератури / В.П. Іванішин – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 256 с.
4. Павличко С. Теорія літератури / Соломія Павличко. – К.: Основи, 2002 – 426 с.
5. Хализев В.Е. Теория литературы / В.Е.Хализев. – 2-е изд. – М.6 Высшая шк., 2000. – 398 с.
6. Ткаченко А.О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Пудручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-е вид., випр. і доповн. – К.: ВПЦ «київський університет», 2003 – 448 с.
7. Білоус П.В. Вступ до літературознавства: навч. посіб./ П.В. Білоус. – К.: ВЦ «Академія», 2011. – 336 с. – (Серія «Альма-матер»)

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: заліки, екзамени.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Методика навчання літератури

1. КОД:

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: другий

4. СЕМЕСТР: 4

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: доц. Белоброва Т.А.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: Створити модель вивчення певного літературного матеріалу, продумати дидактичну основу, педагогічну техніку, інноватику – засоби та прийоми навчання літератури; власну систему викладання не тільки на основі методичної традиції, а й з використанням сучасних технологій навчання. Застосовувати інноваційні технології та прийоми, спрямовані на розвиток читацької активності та культури учнів; забезпечити поетапну діяльність суб'єктів навчання, яка передбачає можливість отримати досвід. Розвивати у студентів-філологів творчі здібності словесника та сформувані у майбутніх учителів уявлення про літературний розвиток учнів, про різнобарв'я методів та прийомів викладання літератури. Прагнути створити індивідуальну методичну систему, новітні технології навчання, уникнути дидактичної одноманітності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати: основні інноваційні технології та прийоми навчання світової літератури у школі; розрізняти інтеграційні типи літературних занять (урок-історичне дослідження, урок-філософське дослідження, урок – літературно-біблійне дослідження); критерії застосування інформаційної технології у навчанні світової літератури (комп'ютерно-технологічні прийоми, мультимедійні засоби навчання (презентації), систему Інтернет (мережевий діалог, мережеве змагання, мережевий пошук, роботу з гіпертекстом, електронними, інтерактивними підручниками).

вміти: залучати усі види ресурсів, технологій у викладанні літератури, забезпечувати поетапну діяльність, яка ґрунтується на взаєморозумінні, взаємодопомозі, довірі між учасниками навчального процесу; створювати власну систему викладання протягом усієї фахової діяльності вчителя, традиційні методичні складники доповнювати інноваційними; використовувати засади нововведень, гуманної уваги до особистості, діалогу, інтеграції знань.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. КОРЕКВІЗИТ: теорія літератури, педагогіка, історія світової літератури кожного з попередніх періодів, естетика, світова історія, філософія, культурологія, іноземні мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Методологічні основи викладання світової літератури. Сучасні методологічні аспекти викладання світової літератури у вищій школі. Принципи методики викладання світової літератури у вищій школі. Формування методологічних засад викладання світової літератури у вищій школі. Ідея Університету в контексті методології викладання світової літератури. Методика викладання світової літератури як наука.

Об'єкт і предмет дослідження методики викладання світової літератури.

Специфічні методи дослідження в галузі викладання світової літератури. Генеза методики викладання світової літератури в Україні. Сучасний стан викладання світової літератури. Наукові та прикладні функції методики літератури. Специфіка викладання світової літератури у вищій школі. Професійні вимоги до викладача. Студент і література. Світова література як предмет вивчення у вищій школі. Викладач світової літератури і професійні вимоги до нього. Проблеми педагогічної етики у практиці викладання. Теорія гармонійної комунікації Д. Карнегі у методичній системі викладача зарубіжної літератури. Психолого-вікові особливості студента-читача.

Методи, форми та засоби вивчення літератури. Поняття методу викладання літератури. Основні методи ефективного викладання світової літератури. Засоби викладання літератури. Планування та організація праці викладача літератури. Методична допомога викладачеві світової літератури. Типи занять у вищому навчальному закладі зі світової літератури. Засади нейролінгвістичного програмування у викладанні світової літератури. Етапи вивчення твору світової літератури. Оцінювання. Підготовка до

сприйняття. Читання тексту. Підготовка до аналізу. Аналіз художнього твору. Шляхи аналізу. Підсумки вивчення літературного твору. Творчі роботи студентів. Види літературних занять у школі. Діагностика, контроль та оцінювання навчання.

Методологія і методика аналізу художнього твору. Методика шкільного аналізу художнього твору. Особливості аналізу творів різних жанрів. Методологічні засади і типологія шкільного аналізу художнього твору. Методика визначення ідейно-тематичної основи твору. Послідовність розкриття образу-персонажа.

Принципи аналізу художнього тексту. Шкільний аналіз епічних творів. Орієнтовний план аналізу епічного твору. Вивчення ліричних творів у школі. Орієнтовний план аналізу ліричного твору. Особливості вивчення драматичних творів. Специфіка аналізу міжродових жанрів. Шкільний аналіз фольклорних творів.

Методика вивчення систематичного курсу літератури. Питання теорії літератури у вузівському вивченні. Родо-жанрова специфіка світової літератури в академічному курсі. Вивчення біографії письменника. Розвиток мовлення студентів у системі літературної освіти. Моделювання тематичного змісту занять в системі їх педагогічно-методичної типології. Теорія і технологія вивчення перекладних художніх творів. Теорія і практика контекстного вивчення художніх творів.

Діалогізм і проблемність як принципи сучасного прочитання зарубіжної літератури. Філософсько-психологічні засади інноваційної діяльності в галузі літературної освіти. Види діалогів на уроках зарубіжної літератури. Проблемні ситуації і питання літературного характеру. Інновації у методиці навчання зарубіжної літератури. Інноваційні технології навчання зарубіжної літератури. Інноваційні прийоми навчання зарубіжної літератури. Інтеграційні типи літературних занять: урок – історичне дослідження, урок – філософське дослідження, урок – літературно-біблійне дослідження, урок – психологічне дослідження.

Інформаційні технології у навчанні зарубіжної літератури.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бандура О. М. Вивчення елементів теорії літератури в 4—7 класах : посіб. для вчителів / О. М. Бандура. — К.: Рад. школа, 1981. — 129 с.
2. Бугайко Т.Ф., Бугайко Ф.Ф. Майстерність учителя-словесника. - К.: Рад. школа, 1963.- 188 с.
3. Волошина Н.Й. Естетичне виховання учнів у процесі вивчення літератури.-К.: Рад. шк., 1985.-104 с.
4. Волошина Н.Й. Уроки позакласного читання у старших класах. - К.: Рад. школа, 1988.-174 с.
5. Глухова Г.К. Позакласна робота як засіб підвищення ефективності уроку. - К.: Рад. школа, 1983. -119 с.
6. Градовський А. В. Компаративний аналіз у системі шкільного курсу літератури: методологія та методика : монографія / А. В. Градовський. — Черкаси: Брама, 2003. — 292 с.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ: іспит.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Вибіркова складова

Риторика

1. КОД:

2. ТИП: вибірковий

3. РІК НАВЧАННЯ: другий

4. СЕМЕСТР: 4

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4

6. ЛЕКТОР: доц. Глушук С.В.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: розвиток мовної особистості студента, ефективне управління мисленнево-мовленнєвою діяльністю, підготовка вчителя до ефективного мовленнєвого спілкування.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: сутність і сучасний статус риторики; своєрідність риторики як самостійної науки; основні закони організації та управління мисленнево-мовленнєвою діяльністю; історичні витoki риторики, традиції Давньої Греції та Риму, давньоруського красномовства, українського ораторського мистецтва; специфіку, різновиди і жанри публічного мовлення; праці видатних ораторів; сучасний етикет публічного мовлення; методiku та етапи підготовки промови; сучасні вимоги до промовця; вимоги до мовленнєвої культури оратора; найуживаніші моделі мовного етикету; критерії оцінювання усної промови тощо.

вміти: оперувати отриманими знаннями з курсу та застосовувати отримані навички в подальшому навчанні та житті; розуміти взаємозв'язок риторики з будь-якими проявами і змінами, що відбувалися і відбуваються в суспільстві в певну епоху й уміти проаналізувати, який вплив мала і має риторика на ту чи іншу сферу людського життя; володіти технікою мовлення як необхідною передумовою словесної дії і правильно нею користуватися (управляти диханням у процесі мовлення, читання, володіти правильною і чіткою дикцією, силою, чистотою і висотою голосу, орфоепічними нормами вимови); користуватися засобами логіко-емоційної виразності мовлення в тому числі й позамовних (поза, жест, міміка); володіти прийомами полемічної майстерності; кваліфіковано виконувати праці з написання промови та виголошення її залежно від мети, завдання, місця, часу виступу з урахуванням складу аудиторії, її особливостей.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: латинська мова, філософія, психологія, лінгвістика.

КОРЕКВІЗИТ: теорія та історія світової літератури.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Риторика як наука, навчальна дисципліна і мистецтво. Основні етапи розвитку риторики (від античності до сьогодення). Основні види і жанри красномовства (судове (юридичне), політичне, академічне, церковне, суспільно-побутове).

Детальна методика та етапи підготовки промови, структура ораторського твору.

Логічні закони, які потрібні знати оратор. Культура мовлення і мовленнєвого спілкування оратора, елементи художності та літературні прийоми в мові оратора.

Зовнішній культурі оратора (імідж оратора) тощо.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Абрамович С. Риторика та гомілетика. — Чернівці, 1995.
2. Абрамович С.Д. та ін. Риторика загальна та судова: Навч. посіб. — К., 2002.
3. Александров Д.Н. Риторика. — М., 2000.
4. Вандишев В.М. Риторика: екскурс в історію вчень і понять: Навч. посібник. — К., 2006.
5. Гурвич С. С., Погорілко В. Ф., Герман М. А. Основи риторики. — К., 1988.
6. Ключев Е.В. Риторика. Инвенция. Диспозиция. Элокуция. — М., 1999.
7. Мацько Л.І., Мацько О.М. Риторика. — К., 2003.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: екзамен.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

1. КОД: ЗНД 1.01
2. ТИП: вибірковий
3. РІК НАВЧАННЯ: четвертий
4. СЕМЕСТР: 8
5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 4
6. ЛЕКТОР: доц. Олейнікова Г.О.
7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання дисципліни: сформувати філологічну культуру студентів, уміння створювати тексти різних жанрів з урахуванням конкретних екстралінгвістичних чинників спілкування (сфери спілкування, ситуації, адресата, цілей і завдань спілкування); навчити студентів усім видам текстової діяльності як основи мовного спілкування; розкрити для студентів характеристики об'єктивного і суб'єктивного (індивідуального) в стилі, закономірностей функціонування мови у різних сферах спілкування; сформувати навички аналізу художнього твору на всіх лінгвістичних (фонетичному, лексичному, морфо-синтаксичному та стилістичному) рівнях, визначення їх ролі в розкритті змісту тексту.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: питання з сучасної комунікативної теорії тексту і методології його дослідження; структуру текстів різних видів; мовні особливості змістовного характеру текстів.

вміти: здійснювати первинну і вторинну текстову діяльність (текстотворення і інтерпретація) на основі лінгвістичного аналізу і знання основних ресурсів німецької / української мови, включаючи художньо-виразні засоби; володіти різними методами і методиками лінгвістичного аналізу текстів різних стилів і жанрів; здійснювати комплексний лінгвістичний аналіз тексту, орієнтований на визначення його культурологічного статусу.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: лінгвістика, теоретична фонетика та історія німецької мови, теоретична граматики німецької мови, лексикологія та стилістика німецької мови, теоретична граматики німецької французької мови.

КОРЕКВІЗИТ: практичний курс німецької мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Текст як об'єкт філологічного дослідження. Співвідношення понять текст та дискурс. Поняття про текст і його ознаки. Дискурс. Структура дискурсу. Типологія дискурсу.

Текстові категорії. Аналіз ознак тексту з точки зору різних аспектів розгляду тексту. Цілісність і зв'язність тексту. Поняття про текстові категорії. Класифікації текстових категорій (концепції Т. В. Матвєєвої, М. Н. Кожіної, А.Ф. Попової та ін.).

Типологія текстів. Тексти художні і нехудожні. Своєрідність художніх текстів. Текст як системно-структурне утворення. Тексти первинні, вторинні, первинно-вторинні; моноперспективні, полиперспективні; безперервно-фабульні, перервно-фабульні (В. Н. Мещера). Тексти-описи, оповідання, міркування. Типологія текстів Г. Я. Солганика, С. Г. Ільєнка, В. П. Беяніна, Н.С. Валгіної та ін.

Лінгвістичний аналіз художнього тексту. Основні аспекти аналізу тексту (лінгвістичний, психолінгвістичний, літературознавство, стилістичний, філологічний). Одиниці і рівні тексту. Види лінгвістичного аналізу тексту (лінгвістичне коментування, повний порівняльний частковий лінгвістичний аналіз, лінгвопоетичний розбір, лінгвосеміологічний). Стилійстичний аналіз художнього тексту. Комплексний філологічний аналіз поетичного, прозаїчного, драматичного текстів.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Borisova L. Interpreting Fiction. - Minsk, 1987.

2. Арнольд И.В. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность. - СПб., 1999.
3. Бабенко Л.Г. Филологический основы теории, принципы и аспекты анализа : учеб.для филол. спец. вузов/ Л. Г. Бабенко. Москва: Академический проект; Екатеринбург: Деловая книга, 2004. 464 с.
4. Брандес М.П. Стилистика немецкого языка. - М., 1990.
5. Валгина Н.С. Теория текста. – М.,2003
6. Виноградов В.В. О теории худ речи. - М., 1980.
7. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования. 3-е изд., стер. Москва: Едиториал УРСС, 2005. 144 с.
8. Долинин К.А. Интерпретация текста. - М, 1985.
9. Домашнев А.И. Интерпретация текста. - М., 1983.
10. Зарубина Н.Д. Текст: лингвистический и методический аспекты. -М., 1981.
11. Кухаренко В.А. Интерпритация текста. – Одесса, Латсар., 2002.
12. Кухаренко В.А. Практикум по интерпритации текста. - М., 1986.
13. Папина А.Ф. Текст: его единицы и глобальные категории. М., 2002. 368 с.
14. Розанова Е.А. Композиционно-речевые формы в художественной и публицистической речи. - Одесса, 1996.

- 12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ:** лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
- 13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ:** залік.
- 14. МОВА НАВЧАННЯ:** англійська

Сучасні технології навчання на уроках іноземної мови

1. **КОД:** ЗНД 1.01
2. **ТИП:** вибірковий
3. **РІК НАВЧАННЯ:** третій
4. **СЕМЕСТР:** 6
5. **КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС:** 4
6. **ЛЕКТОР:** доц.. Рябушко С.О.
7. **РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:**

Завдання дисципліни: ознайомити студентів зі змістом традиційних та сучасних технологій навчання іноземної мови та розкрити стратегію їх використання у навчальному процесі на різних етапах та з різними групами учнів.

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: теорію традиційних педагогічних технологій; зміст сучасних інноваційних технологій та особливості їх використання в навчальному процесі.

вміти: критично аналізувати сучасні технології навчання іноземної мови; розробити урок з використанням новітніх технологій; дати характеристику змісту індивідуальної та групової роботи з використанням елементів сучасних методик.

8. **ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ:** аудиторне навчання
9. **ПЕРЕКВІЗИТ:** лінгвістика, практичний курс англійської мови, методика навчання іноземної мови, методика навчання літератури.
10. **ЗМІСТ КУРСУ:**

Традиційні педагогічні технології. Пояснювально-ілюстративні технології навчання.

Педагогічні технології на основі особистісно-педагогічного процесу. Педагогіка співробітництва. Технологія саморозвитку. Технологія організації групової навчальної діяльності. Технологія розвиваючого навчання. Проектна технологія. Технологія навчання як дослідження. Технологія формування творчої особистості. Технологія колективного

творчого виховання. Створення ситуації успіху. Сугестивна технологія. Педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів. Ігрові технології. Проблемне навчання. Технологія комунікативного навчання іншомовної культури. Технологія інтенсифікації навчання на основі схем і знакових моделей навчального матеріалу.

Педагогічні технології на основі підвищення ефективності управління та організації навчального процесу. Технологія перспективного навчання з використанням опорних схем при коментованому управлінні. Технологія рівневої диференції навчання на основі обов'язкових результатів.

Культуровиховуюча технологія диференційованого навчання за інтересами дітей. Технологія індивідуального навчання. Колективний спосіб навчання. Групові технології. Комп'ютерні (інформаційні) технології навчання. Педагогічні технології на основі дидактичного вдосконалення та реконструювання матеріалу. «Екологія і діалектика». «Діалог культур». Збільшення дидактичних одиниць. Реалізація теорії поетапного формування розумових здібностей.

Педагогічні технології розвиваючого навчання. Система розвиваючого навчання. Технологія розвиваючого навчання Ельконіна – Давидова. Система розвиваючого навчання з напрямком на розвиток творчих здібностей особистості. Особистісно-орієнтоване розвиваюче навчання. Технологія саморозвиваючого навчання

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кремень В. Освіта і наука України. Шляхи модернізації. - К.: Грамота, 2003. – С. 16-19.
2. Петрошук О. П. Навчальний посібник з курсу методики навчання іноземних мов. – К., 2002.
3. Інноваційні технології на уроці німецької мови / Упоряд.: Л. Горбач. – К., 2008. – С. 4–9, 87–89.
4. Склярєнко Н. К. Як навчати сьогодні іноземних мов (концепція) // Іноземні мови. – 1995. – № 1.
5. Теорія та практика між культурної комунікації / Д. Б. Гудков. – М.: Гнозис, 2003.
6. Основи консультативної психології. Аналіз сучасних концепцій / Укл. О.Ф.Бондаренко. – К., 1992.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

13. ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ: залік.

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Латинська мова

1. КОД:

2. ТИП: вибірковий

3. РІК НАВЧАННЯ: другий

4. СЕМЕСТР: 3

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 3

6. ЛЕКТОР: доц. О. І. Кудінова

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: формування у студентів умінь та навичок читання, перекладу та аналізу адаптованих та неадаптованих текстів відомих римських та європейських письменників і поетів; розвиток у студентів умінь і навичок роботи з латинським словником; засвоєння системи латинської граматики (фонетики, морфології, синтаксису) у зіставленні з граматиною романо-германських і слов'янських мов; розширення наукового та загальнокультурного кругозору студентів.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати: правила читання літер та їх сполучень; правила постановки наголосу (правила довготи і короткості голосних) у латинській лексиці; понятійний апарат фонетики, морфології, словотворення, синтаксису, лексикології латинської мови; граматичні категорії латинської мови: парадигми відмінювання іменника, прикметника, системи дієслова, інфектні та перфектні особові закінчення, віддієслівні форми, групи числівників тощо; синтаксис простого та складного речень; до 300 лексичних і словотворчих одиниць, 100 латинських паремій, студентський гімн “Gaudeamus”; базові відомості про реалії матеріальної та духовної (міфології, історії, літератури, мистецтва) культури Давнього Риму, які є необхідними для адекватного розуміння латинського тексту античної епохи; базові навички усного спілкування латинською мовою.

вміти: читати та писати латинською мовою; перекладати зі словником оригінальні тексти античних авторів, а також джерела середньовічної, ренесансної, просвітницької латини, оригінальні латиномовні джерела європейського і українського походження; перекладати з української на латинську мову нескладні тексти, прості вирази, афоризми, паремії; пояснювати фонетичні, лексичні та граматичні явища латинської мови; користуватися словниками і довідковою літературою з латинської мови.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. КОРЕКВІЗИТ: лінгвістика, практичний курс французької мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Фонетика, графіка, будова простого речення. Латинський алфавіт та його походження. Фонема та літери латинської мови. Система вокалізму. Довгота та короткість голосних. Класична і традиційна вимова. Довгота та короткість складу. Місце наголосу у слові. Структура та лексико-граматична побудова простого поширеного речення.

Загальноіндоевропейські граматичні категорії іменника: рід, число, відмінок, відміна. Граматичні категорії прикметника. Особливості утворення ступенів прівняння прикметників. Загальноіндоевропейські граматичні категорії дієслова: особа, число, час, спосіб, стан. Словникова форма дієслова. Основи інфекта і перфекта. Особливості займенникового відмінювання. Семантико-морфологічні групи числівників: кількісні, порядкові, розділові, прислівникові. Римські цифри. Система позначення років, місяців, днів, часу доби. Особливості незмінних частин мови: прислівника, прийменника, сполучника, вигука.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кудінова О.І. *Lingua Latina* (Латинська мова): Навчальний посібник з латинської мови для самостійної роботи студентів 1 курсу напрямів підготовки 6.020303 Філологія*, Філологія. – Ізмаїл, 2015. – 72 с.

2. Литвинов В. Д. Латинська мова : [підручник для вузів] / В.Д.Литвинов, Л. П. Скорина. – К. : Вища школа, 1990. – 248 с.

3. Оленич Р.М. Латинська мова: Підручник для студ.ф-тів ін.філології вищих навч. закладів. – Львів: Світ, 2001. – 352с.

4. Покровская З. А. Латинский язык : [учебник для вузов] / З.А.Покровская, Н. Л. Кацман. – М. : Высшая школа, 2000. – 266 с.

5. Ревак Н.Г., Сулим В.Т. Латинська мова (для неспеціальних факультетів); Підручник; видання третє, стереотипне. – Вінниця: Нова книга, 2011. – 440 с.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: практичні заняття, самостійна робота

13. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ: залік

14. МОВА НАВЧАННЯ: українська, латинська.

ПРАКТИЧНИЙ КУРС НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

1. НАЗВА МОДУЛЯ: Практичний курс німецької мови

1. КОД: ЗНД 1.01

2. ТИП: нормативний

3. РІК НАВЧАННЯ: перший, другий

4. СЕМЕСТР: 1-4

5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 23

6. ВИКЛАДАЧІ: викл. Лузанова Л.В., викл. Поддубська Т.О., доц. Шавловська Т.С., доц. Головіна Н.Б.

7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: навчити студентів усному німецькому мовленню; розвивати у студентів писемне мовлення й уміння сприймати різні німецькі тексти та вдосконалювати їх лексичний та граматичний мінімуми.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

Знати: граматичну структуру німецької мови й вивчати певну кількість лексичних одиниць (понад 2000) – для того, щоб вільно висловлювати свої думки, сприймати на слух та читати й перекладати художні, політичні та фахові тексти.

Вміти: обговорювати навчальні та пов'язані зі спеціальністю питання, для того щоб досягти порозуміння зі співрозмовником; готувати публічні виступи з низки великої кількості галузевих питань, застосовуючи відповідні засоби вербальної комунікації та адекватні форми ведення дискусій і дебатів; знаходити нову текстову, графічну, аудіо та відео інформацію, що міститься в німецьких галузевих матеріалах (як у друкованому, так і в електронному вигляді), користуючись відповідними пошуковими методами і термінологією; аналізувати англомовні джерела; писати професійні тексти і документи німецькою мовою; перекладати німецькі професійні тексти на рідну мову.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: лінгвістика, латинська мова.

КОРЕКВІЗИТ: теорія та історія світової літератури, практичний курс англійської мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

Навчальна дисципліна «Практичний курс німецької мови» пропонує студентам поступово опанувати граматичний матеріал, вивчити основні правила читання, засвоїти сучасну німецьку лексику і широко вживані мовленнєві та ідіоматичні конструкції німецької мови. Вивчення лексико-граматичного й фонетичного матеріалу відбувається на основі таких автентичних текстів, як-от: «Походження суспільства», «Стародавня цивілізація», «Пам'ятки культури», «Історія освіти», «Міфи, легенди, мистецтво древніх», «Алфавіт, календарі, бібліотеки», «Витоки демократії» та ін. Робота з вищезазначеними джерелами дає можливість студентам оволодіти політичною, економічною й краєзнавчою лексикою німецької мови, а також ознайомитися з державно, парламентською й економічною системами Німеччини, Австрії, їх історичними і географічними особливостями. Така робота є необхідною для формування й розвитку в майбутніх фахівців навичок та умінь роботи з німецькими газетами і журналами і вдосконалення практики двостороннього писемного та усного перекладу.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н., Брунер Л., Каспар-Хене Х. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 1 – Вінниця: Нова книга, 2009. – 452с.

2. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Бондаренко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 2; Підручник для студ. вищ. навч. закладів. – Вінниця: Нова книга, 2011. – 344с.

3. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Васильченко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 3; Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2013. – 200с.: іл.

4. Бочко Г.П., Кудіна О.Ф. Німецька мова: для старшокласників та абітурієнтів: Навчюпосіб. – К.: Фенікс, 2000. – 365с.

5. Волина С.А., Воронина Г.Б. Учебник немецкого языка для второго года обучения. Для ин-тов и фак. иностр. яз. – М.: Высшая школа, 1990.- 304 стр.

6. Гандельман В.А., Катаева А.Г. Немецкий язык. Учебник для гуманитарных ВУЗов. – М.: Высшая школа, 2000.- 364 стр.
 7. Завьялова В.М., Ильина Л.В. Практический курс немецкого языка. –М.: 2000.- 336 стр.
 8. Здравствуй, Германия! /сост. Г.Н. Самара, С.Д. Катаев.- М.: Рольф, 2001. – 304 стр.
 9. Логін 1. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 1 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Скачкова В.В., Відюкова Н.І. та ін.]. – Вінниця: Нова книга, 2014. – 344 с.
 10. Логін 2. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 2 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Сотникова С. І., Безугла Л.Р. та ін.; за загальною ред. О.В.Сидорова; мовна ред.. Г. Коллера]. – Вінниця: Нова книга, 2016. – 384 с.
- 12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ:** практичні заняття, самостійна робота
- 13. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ:** заліки, іспити
- 14. МОВА НАВЧАННЯ:** німецька, українська.

Теоретичний курс німецької мови (фонетика, граматики, лексикологія, стилістика)

1. КОД:
2. ТИП: вибірковий
3. РІК НАВЧАННЯ: другий, третій
4. СЕМЕСТР: 6, 7, 8
5. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ ЄКТС: 11
6. ЛЕКТОР: доц.Шавловська Т.С., Головіна Н.Б.
7. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Завдання вивчення дисципліни: здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти німецькою мовою; використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для освоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; сучасні уявлення про методіку проведення експериментів у галузі лінгвістики, мовознавства; професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

У результаті вивчення модуля студент повинен

- знати:** правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів;
правила читання буквосполучень та слів;
правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів речень;
основні поняття і терміни фонетичної теорії, а також основні методи фонетичного дослідження;
правила правопису окремих лексичних одиниць, правила побудови речень, правила вживання часових форм, основні граматичні конструкції, звороти мови;
лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули, сучасні уявлення про національні та культурні особливості країн, мова яких вивчається;
особливості граматичної будови сучасної німецької мови;
особливості природи граматичних явищ та граматичних процесів сучасної німецької мови;
основні поняття і терміни стилістики німецької мови, а також основні методи стилістичного дослідження художнього тексту;

основні поняття та термінологію лексикології німецької мови, основні лінгвістичні теорії та праці видатних германістів, системно-структурні особливості сучасної німецької мови.

вміти:

- приєднувати нові знання до вже існуючих та застосовувати нові отримані знання під час самостійної та індивідуальної роботи з науковою та навчальною літературою;
- володіти інформаційно-комунікативними технологіями, методами класифікації, опису, спостереження;
- мати здатність застосовувати загально мовленнєві вміння й навички;
- сучасні уявлення про теоретико-методологічні принципи у галузі гуманітарних, світоглядних, власне професійних наук, оптимальний обсяг ідей, цінностей, уявлень, універсальні способи пізнання і практичної діяльності;
- здатність застосовувати фундаментальні знання в галузі філології, самостійно розв'язувати задачі і проблеми, а також оцінювати результати своєї діяльності;
- надавати правильну теоретичну інтерпретацію мовним явищам, працювати з науковою лінгвістичною літературою;
- використовувати теоретичні знання у практичному викладанні німецької мови;
- використовувати сучасні методи лінгвістичного аналізу для аналізу мовних явищ;
- аналізувати та інтерпретувати лексичні особливості сучасної німецької мови у всій повноті обсягу еволюції мовного процесу та їх розвитку в різні періоди історії німецької мови.

8. ФОРМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ: аудиторне навчання

9. ПРЕРЕКВІЗИТ: лінгвістика, латинська мова.

КОРЕКВІЗИТ: практичний німецької мови.

10. ЗМІСТ КУРСУ:

ТЕОФОНЕТИКА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Історія появи фонетики як науки. Фонетика як лінгвістична дисципліна. Експериментальна фонетика. Методичні дослідження. Поняття графіки та орфографії. Фонологічна система німецької мови. Система голосних фонем. Система приголосних фонем. Модифікація звуків у мовленнєвому потоці. Структура складу в німецькій мові. Словесний наголос. Інтонція. Фоносемантичні аспекти сегментного рівня дискурсу. Літературна вимова. Німецька мова в своїх варіантах.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Зиндер Р.Л. Теоретический курс фонетики современного немецкого языка. С.-П., 1997.
2. Стериополо О. І. Теоретичні засади фонетики німецької мови, Нова книга, 2004.
3. Kohler I.K. Einführung in die Phonetik des Deutschen. Berlin, 1977.
4. Стериополо Е.И., Лысенко Г.Л. Некоторые особенности фонетической реализации немецкой спонтанной речи// Вопросы нормы и нормативности в реализации языковых средств. - Горький, 1988.
5. Прокопова Л.И. Структура слога в немецком языке. -К.,1973.
6. Потапова Р.К. Слоговая фонетика германских языков. - М.,1986.
7. Großes Wörterbuch der deutschen Aussprache- Leipzig, 1987.
8. Дворжецкая М.П., Стериополо Е.И., Калита А.А. Практикум по теоретической фонетике. - К., 1988.
9. Gajducik S.M. Theoretische Phonetik des Deutschen. - Minsk, 1981.
10. Steriopolu E. Untersuchungen zu den Vokalrealisierungen im Deutschen, // FIPK der Universität München, 1994. -S. 263-293.

Теоретична граматики

ЗМІСТ МОДУЛЯ:

Морфологія: Граматики, як наука. Історичний огляд розвитку наукової німецької граматики, головні напрямки розвитку наукової граматики. Характерні особливості

німецької морфології. Дієслово, категорія дієслів. Іменники. Класифікація іменників та їх категорії. Інші частини мови (займенники, прикметники, прислівники).

Синтаксис: Речення. Проблеми простого речення. Словосполучення як синтаксична одиниця. Типи словосполучень. Складне речення. Традиційне і сучасне моделювання складних речень. Класифікація підрядних речень у традиційній та сучасній граматиці. Складно-сурядні речення. Порядок слів в німецькому реченні та його функції

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Абрамов Б.А. Теоретическая грамматика немецкого языка. – М.: Владос, 2004.
2. Кійко Ю.Є., Кудрявцева О.Д. Основи теоретичної граматики німецької мови. – Чернівці: Книги XXI, 2009. – 184 с.
3. Левицький В.В. Основи германістики. – Вінниця: Нова книга, 2008. - 528 с.
4. Duden Grammatik der deutschen Gegenwartssprache. - Mannheim, Leipzig, Wien, Zürich: Dudenverlag, 1995 / 1998 / 2006. - Bd.4.18
5. Moskalskaja O.I. Grammatik der deutschen Gegenwartssprache (Теоретическая грамматика современного немецкого языка). М.: Высшая школа, 1975.

Лексикологія

ЗМІСТ КУРСУ:

Лексикологія як мовознавча наука, яка вивчає словниковий склад мови та закономірності його розвитку. Зв'язок лексикології з іншими лінгвістичними дисциплінами. Шляхи збагачення словникового складу мови: семантична деривація, словотвір, запозичення утворення фразеологізмів. Слово та його характерні особливості. Вивчення слова. Різні види лексико-семантичних парадигм: полісемія, омонімія, синонімія антонімія. Семантика. Значення слова, основні типи значення слів. Семантична деривація. Словотвір та його засоби: деривація, суфіксація, префіксація, конверсія, звуконаслідування. Запозичення. Класифікація запозичених слів. Генетичний аналіз словникового складу німецької мови. Кількісні та якісні зміни в словниковому складі німецької мови в нових історичних умовах (після об'єднання НДР та ФРН). Фразеологія як нова самостійна мовознавча дисципліна. Класифікації фразеологічних одиниць: структурно-семантична, лексико-семантична, функціональна. Соціальна диференціація словникового складу німецької мови: професіоналізми, жаргонізми.

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Огуй О.Д. Лексикологія німецької мови: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 416 с.
2. Ольшанский И.Г. Современная немецкая лексикография. М., 1979.
3. Розен Е.В. Практикум по лексикологии немецкого языка М., 1970.
4. Пророченко О.П. Методические рекомендации к курсу лексикологии современного немецкого языка для студентов дневной и заочной формы обучения. Киев, КДЛУ, 1990.
5. Гінка Б.І. Лексикологія німецької мови: лекції та семінари / Навчальний посібник для студентів-германістів. – Тернопіль. – 2005. – 219 с.
6. Stepanowa M.D., Cernyseva I.I. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache. М., 1975 (1986).
7. Schippan Th. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache. Lpz., 1984.

Стилістика

ЗМІСТ КУРСУ:

Стилістика як розділ науки про мову. Предмет, завдання стилістики з точки зору соціолінгвістики та прагматики. Три розділи: стилістика мови (структурна), стилістика мовлення (функціональна), стилістика тексту. Основні поняття стилістики: стиль, функціональний стиль, стилістична норма, стилістичні засоби та стилістичні фігури, стилістичне значення та стилістичне забарвлення. Стилістична семасіологія. Категорії наочності та образності в сучасній німецькій мові, критерії їх визначення. Стилістичні засоби образності та наочності: тропи, порівняння, епітета; стилістичні фігури, перифраз.

Стилістичні засоби вираження сатири, гумору. Стилістична характеристика граматичної будови німецької мови. Стилістичні можливості частин мови. Стилістична значимість синтаксичних явищ та категорій: порядку слів, синтаксичного зв'язку, типів речень, відхилення від рамкової конструкції; стилістична значимість лексико-синтаксичних фігур. Стилістична забарвленість в граматиці. Словотвір з точки зору стилістики. Стилістичні функції способів словотвору та словотвірних засобів. Фоностилістика. Дефініція функціонального стилю. Функції та характеристика функціональних стилів. Лінгвістика тексту - новий напрям у мовознавстві. Текст - найважливіша одиниця усної та писемної комунікації. Типологія текстів. Критерії виділення текстів. Класифікація: функціонально-стилістична, комунікативно-стилістична та жанрова. Мовленнєві жанри, їх структура.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Brandes M., *Stilistik der deutschen Gegenwartssprache*. М., 1990.
2. Riesel E., Schendels E. *Deutsche Stilistik*. М., 1975.
3. Glusak. *Funktionalstilistik des Deutschen*. Мінск, 1981.
4. Fleischer W., Michel G., *Stilistik der deutschen Gegenwartssprache*. Leipzig, 1979.
5. Faulseit D., Kühn G. *Stilistische Möglichkeiten der deutschen Sprache*. Leipzig, 1975.
6. Riesel E., *Theorie und Praxis der linguistischen Textinterpretation*. М., 1974
7. Bessmertnaja N., Wittwers E. *Übungsbuch zur Textlinguistik*. М., 1979.

12. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота

13. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ: заліки, іспити

14. МОВА НАВЧАННЯ: німецька, українська.